

Goran Krivošija

Klub dizača tegova
i disciplina snage
“KAMEN”
Indija

Monografija povodom
desetogodišnjice rada
1999 – 2009
sa osvrtom na istorijat
dizanja tegova u Indiji

SADRŽAJ

Rita Špajzer, PREDGOVOR	3
KDTDS “KAMEN”, monografija povodom desetogodišnjice (1999 - 2009) rada sa osvrtom na istorijat dizanja tegova u Indiji	4
1. UVOD	7
2. OSVRT NA ISTORIJAT DIZANJA TEGOVA U INĐIJI (od ranih šezdesetih do srednjih devedesetih godina XX veka)	8
3. OSVRT NA ISTORIJAT DIZANJA TEGOVA U INĐIJI (od srednjih devedesetih godina do kraja XX veka)	20
4. KDTDS “KAMEN” (1999. – 2009.)	30
5. TAKMIČARI.....	39
5.1. TAKMIČARI U DIZANJU TEGOVA.....	39
5.2. TAKMIČARI U DISCIPLINI SNAGE.....	63
5.3 OSTALI TAKMIČARI I ČLANOVI.....	68
6. STATISTIČKI PODACI.....	72
7. FOTO-DOKUMENTACIJA.....	78
Nikola Vunduk, Dizači tegova u Indiji “među javom i med snom”, pogovor.....	101
Podaci o autoru	103
Zahvalnica.....	104

PREDGOVOR

Kada me je moj prijatelj Goran Krivošija obavestio da planira da prikupi materijal za knjigu o razvoju dizanja tegova u Indiji, ideja da pišem predgovor mi se jako dopala. Mnogo dana kasnije, u raznim pokušajima, shvatila sam koliko je to teško.

Kako najadekvatnije sagledati razvoj dizanja tegova u Indiji, u Vojvodini, a nadomak Beograda? I upravo ova geografska odrednica ukazuje na sve karakteristike razvoja ovog sporta. Kao tradicionalno najpogodnije tlo za razvoj teškoatletskih disciplina, Vojvodina je, još pod uticajem sportskih prilika tadašnje Evrope, preko Austro-Ugarske, bila pokretač razvoja dizanja tegova na tlu današnje Srbije. S druge strane, blizina glavnog grada i mnoštvo sportskih društava koja su još tada negovala veličanje upravo snažnog sportiste, sigurno je bio jedan od uzroka da i Indija osnuje Klub dizača tegova pre 56 godina. Tako danas obeležavamo 56 godina od osnivanja KDT „Železničar“ ali i 10 godina postojanja KDTDS „Kamen“.

Indija je jedan od retkih primera varoši, ako ne i jedina, koja na 30-ak hiljada stanovnika ima dva kluba dizača tegova, i to oba ovako uspešna.

Kada se prisetim početaka mog druženja sa dizačima iz Indije, pre nešto više od četvrt veka, javljaju se slike visoke, stare sale za takmičenje, blizu železničke stanice, koja je u stvari i bila odrednica imena Kluba. Ti momci koje sam tamo sretala su bili snažni, borbeni ali se sećam i veoma skromni i nikada nije bilo senke na sjajnoj atmosferi koja se mogla osećati kada god bi indijski dizači tegova bili domaćini takmičenja.

Potpuno identičnu sliku o sebi su slali i u gostima. Skupili bi se na dan takmičenja i svi zajedno došli, ranije uvek javnim prevozom, a u novije vreme bi maksimalan broj putnika bio u automobilu.

Entuzijazam ljudi koji su nosili i nose glavni teret kluba je nešto što je istovremeno najlepše ali i najteže u slučaju našeg sporta. I mada nema velikih i malih sportova, već samo onih u kojima ima puno ili malo novca, svi oni koji su svoj entuzijazam iskazali u dizanju tegova, znaju koliko je to teško.

I zato neću pisati duge priče o razvoju ovog sporta u Indiji. Knjiga koja je pred vama je pokušaj da se čitalac, koji možda ponešto i zna o ovom sportu, o Indiji ili o ljudima koji su ovde pominjani, ali i onom koji o tome ne zna mnogo, da približi Indiju i to kroz dizanje tegova.

Naravno, ima li lepšeg načina od promovisanja svog mesta upravo putem sporta a indijski dizači tegova su upravo to činili i čine i dalje. Želim im mnogo uspeha u budućnosti!

Rita Špajzer
Internacionalni sudija
II kategorije

Goran Krivošija

Klub dizača tegova
i disciplina snage
“KAMEN”
Indija

Monografija povodom
desetogodišnjice rada
1999 – 2009
sa osvrtom na istorijat
dizanja tegova u Indiji

*"Tvrd si kao kremen kamen
De stanuje živi plamen!"*

Branko Radičević

*Ovu knjigu posvećujem
sinu Draganu i kćerki Dragani*

1. UVOD

Ova monografija nastala je povodom obeležavanja desetogodišnjice (1999. – 2009.) nastanka i uspešnoga rada KDTDS (kluba dizača tegova i disciplina snage) "Kamen" Indija. Pri tome je pažnja posvećena i uslovima i razlozima (savremene tendencije razvoja dizanja tegova i pojava novih disciplina – disciplina snage, strong men) koje su dovele do formiranja kluba razdvajanjem od tradicionalnije nastrojenog kluba dizača tegova "Železničar" Indija s kojim "Kamen" održava najbolje odnose sportske saradnje i takmičarskog suparništva. Upravo zato ova monografija se, jednim delom, odnosi i na istorijat razvoja dizanja tegova u "Železničaru", odnosno u Indiji uopšte. Naravno, mi nismo nameravali da damo jednu potpunu istoriju ovog sporta u Indiji u vremenu koje je prethodilo nastanku "Kamena" nego samo pojedine priloge ovoj dugoj i slavnoj istoriji, pre svega one u bližoj vezi sa "Kamenom".

Centralni deo monografije odnosi se na opis rada (treninga) koji se danas sprovode u "Kamenu", popisom i kratkim sportskim biografijama (sa najznačajnijim rezultatima) svih članova kluba, kao i popisom svih značajnih takmičenja i ostvarenih plasmana takmičara "Kamena". Tome su dodate i kratke sportske biografije (sa najznačajnijim rezultatima) i svih takmičara "Železničara" iz vremena koje je prethodilo nastanku "Kamena". Do nekih podataka ove vrste nismo mogli doći i iz objektivnih razloga. (Do pojedinih podataka nije se moglo doći i usled velike vremenske distance, odnosno zbog nedostatka detaljne arhivske građe, dok je, u drugim slučajevima, pristup postojećim podacima bio ograničen kratkim vremenom preostalim za sređivanje rukopisa za štampu. Nadamo se da će u budućim izdanjima ovi nedostaci biti otklonjeni.)

Monografija sadrži i anegdote sa treninga, takmičenja i priprema koje ukazuju na bitnu duhovnu dimenziju (vedrinu duha i humor) našeg kluba. *Mens sana in corpore sano* – zdrav duh u zdravom telu! Monografija poseduje i primerenu foto-dokumentaciju.

Na kraju, izražavamo nadu da će ova monografija, naš skromni doprinos istoriji dizanja tegova, fizičke kulture i kulture uopšte na našim prostorima, biti od koristi budućim generacijama.

2. OSVRT NA ISTORIJAT DIZANJA TEGOVA U INĐIJI OD RANIH 60-ih DO SREDNJIH 90-ih GODINA XX VEKA

Istorija dizanja tegova u Indiji počinje 1953 godine. Te godine su tegovi poslani iz Novog Sada bacaču kladiva, članu AK. (Atletski klub) Novi Sad, Radivoju Tatiću, rodom iz Indije. Tegovi su doneti u bivši DTV (Društvo za telesno vaspitanje) "Partizan" u Domu omladine (nekadašnji Sokolski dom) gde su članovi gimnastičke sekcije počeli da vežbaju sa tegovima.

Začetnici dizanja tegova i prvi članovi budućeg kluba bili su: Slobodan Radivojević – Braca Laza, Ljubomir Mićović, Blažić Đorđe, Jovanović Miro, Početak Milenko. Početak Milenko bio je i prvi trener do 1955 godine. Od 1958 godine trener postaje Miomir Maletić.

Treninzi su se održavali u Sokolskom domu, u prostoriji 5m x 4m, sa jednom garniturom od 155kg. Nije bilo pomoćnih rekvizita (klupa i stalaka za čučnjeve). Trening se održavao tri puta nedeljno u večernjim satima. Uvežbavao se trzaj jednom rukom, izbačaj drugom, i potisak. U trening su bili uključeni trzaj i izbačaj sa obe ruke i vežbe vučenja i čučnjeva. Kod čučnjeva, dizači tegova su jedni drugima dizali teg iza leđa.

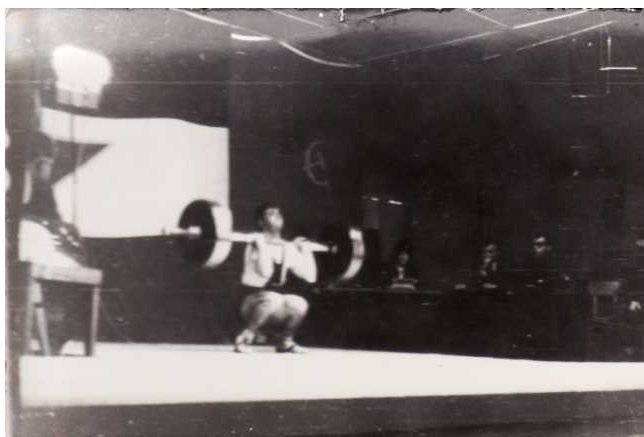

*Miomir Maletić , pokušaj prednjeg čučnja sa 120 kg
u Domu omladine u Indiji 1958 godine*

Uslova za takmičenje u Indiji nije bilo. Takmičilo se izvan Indije. Odlazak na takmičenja finansirao se sredstvima Opštine namenjenih sportu. Za takmičenje je kupljeno desetak trikoa za takmičare. Učestvovalo se na Prvenstvima Vojvodine. Putovalo se vozom.

Prvu medalju osvojio je Ljubomir Mićović na prvenstvu Vojvodine u Subotici 1955 godine. Bilo je to II mesto u poluteškoj kategoriji (do 82.5 kg) iza Šara Ladislava iz Novog Sada. U to vreme (do 1956 godine) takmičilo se u pet disciplina: trzaj jednom rukom, izbačaj drugom rukom i sa obe ruke potisak, trzaj i izbačaj. Na ovom takmičenju učestvovali su Slobodan Radivojević – Sremac, Početak Milenko, Đorđe Blažić, Jovanović Miro.

Na prvom takmičenju FNRJ za juniore 1958 godine u Subotici na kome su učestvovali i takmičari iz Indije ostvareni su sledeći rezultati: Perović Milivoj I mesto u srednje teškoj kategoriji, Maletić Miomir II mesto u lakoj kategoriji iza Šimunović Ratomira "Lokomotiva" Zagreb. Naredne, 1959 godine, u Velenju na drugom prvenstvu FNRJ za juniore Maletić Miomir osvojio je I mesto sa državnim rekordom u potisku, i 1959 godine u Beogradu na seniorskom prvenstvu FNRJ, Maletić Miomir osvojio je II mesto sa državnim rekordom za juniore u potisku.

*Miomir Maletić na seniorskom prvenstvu države
u Rijeci 1965 godine*

Godine 1958 održan je dvomeč između ekipa KDT "Partizana" iz Beograda i KDT "Mladost" iz Indije. Pobedio je "Partizan". Tada su dizači tegova iz Indije prvi put videli tehniku trzaja u čučanj. Primenio ju je Vladan Mihajlović.

*Miomir Maletić, Vladan Mihajlović i Dragoslav Jocković
posle održanog internacionalnog juniorskog turnira
u Beču 1961 godine*

KDT "Železnica" ušao je u prvu saveznu ligu SFRJ 1974 godine. Odlučujući e takmičenje za ulazak u prvu saveznu ligu sa "Jedinstvom" Novi Bečej održalo se u Novom Bečeju, novembra 1974 godine. Na takmičenje se putovalo autom i skelom pri čemu je nošena i vaga za merenje radi kontrolisanja telesne težine. "Železnica" je pobedio sa 4:3. Odlučujući u pobedu ostvario je Kresojević Slobodan nad Brankom Vlaškalinom u kategoriji do 60 kg.

Radi takmičenja u prvoj ligi u januaru 1975 organizovane su pripreme na Iriškom Vencu. Tri puta se treniralo OFP (opšta fizička priprema) prepodnevni rad na tehnici, popodnevni rad na snazi.

Jednom prilikom, u Leskovcu, na takmičenju koje se održavalo na otvorenom prostoru, ispod krošnji drveća, domaći i takmičar kome je „Železničarev“ Mačak bio dominantni konkurent, smislio je malo lukavstvo. Neposredno pred takmičenje pozvao je „prijateljski“ Mačaka na „jednu ljetu“, a potom i na drugu, treću u ... koju su konobari, naivni kao francuske sobarice, služili samo Mačku. Tako se prijateljskom „daskovačom“ načefleisani Mačak, gegajući se kao patak, pojavio na podijumu direktno sa kafanske stolice. U prvom pokušaju tegovi su mu se prosto-naprосто otkotrljali iz ruku. Da bi ih stabilizovao (a „stabilizacija“ je bio jedan od najčešćekorišćenih termina u društvu u to vreme) Mačak je u drugom pokušaju ubrao jedan list s obližnje grane i stavio ispod ploča, ali je „nakon stabilizacije“ vreme za pokušaj isteklo (ni na društvenom planu sa „stabilizacijama“ često nije bilo mnogo bolje). Lukavi konkurent je već likovao, ali se, u trećem, poslednjem pokušaju, Mačak, kao pravi mačak, dočekao „na prave noge“ i ispravno podigao tegove činio se do samog lišća u krošnjama drveća i, naravno, do najvišeg mesta na pobjedničkom postolju. I ono se, istina, malo ljuljalo, ali je pobjeda bila čista kao „suza“ prepečenice.

Miomir Maletić preuzima ulogu trenera u klubu uz samostalno stručno i tehničko usavršavanje od 1958. godine. I danas je trener u „Železničaru“ posle više od 50 godina rada. Maletić se takmičio do polovine 90-ih godina. Zbog zaljubljenosti u ovaj sport upisao je i završio fakultet za fizičko vaspitanje sa diplomskim radom iz oblasti dizanja tegova. Bio je savezni trener za juniore i seniore SFRJ.

O vrhunskim trenerskim i etičkim kvalitetima, čojstvu i junaštvu, Miomira Maletića možda najbolje svedoči detalj sa svetskog prvenstva za juniore u Gdanjsku 1976. godine na kome je Maletić učestvovao kao trener Jugoslavije. Takmičaru iz Južne Koreje u kategoriji do 75 kg, u neposrednoj borbi za bronzanu medalju, i drugi pokušaj u izbačaju bio je neuspešan. Okom iskusnog trenera Maletić je primetio da je osnovni razlog neuspeha bio loš stav – nisko spuštene grudi pri izbačaju. I dok je takmičar, usplahiren zbog velikog uloga i malih šansi na uspeh (jer dobro je znano da je četvrto mesto na takmičenju najnesrećnije mesto za sportistu) silazio niz podijum Maletić mu je, nimalo sebično, odsečnim, tipičnim pokretom, pokazao kako teg treba držati na grudima. Zbunjeni takmičar je zastao u neverici i otišao da se pripremi za poslednji preostali pokušaj. Trenutak kasnije je prišao tegovima i poslušao savet. Pokušaj je bio uspešan, bronzana medalja osvojena. To večer, na stepeništu hotela, takmičar i trener iz Koreje su sačekali Maletića, duboko mu se zahvalili i poklonili malu nacionalnu zastavu.

*Miomir Maletić (u sredini) za vreme treneniga
na Vlasini kasnih 70-ih*

Treninzi su se održavali 80-ih godina u fiskulturnoj Sali TŠC (Tehničko školski centar) "Mihajlo Pupin" zahvaljujući razumevanju rukovodilaca Tehničke škole i direktora Bošnjaković Mladena. Treninzi su se održavali i u prostorijama DTV "Partizana". Pri tom je nekoliko puta menjana prostorija za trening, dok rešenjem SO Indija nije dat na trajno korišćenje prostor u kome je ranije stanovao domar.

*Ekipe "Železničara" nakon održanog treninga
u TŠC "Mihajlo Pupin" 70-ih godina*

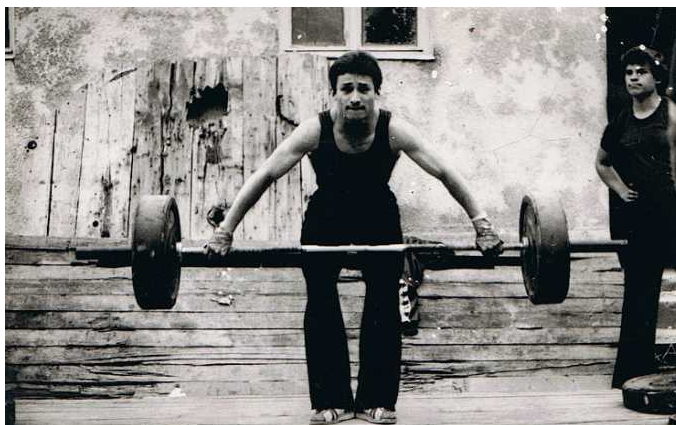
U TŠC treninzi su bili celodnevni: pre prepodnevne nastave, posle prepodnevne nastave i nakon popodnevne nastave. Održavani su svakodnevno, sem četvrtkom i nedeljom. Zbog velikog broja (preko 50) članova treniralo se u više grupa. Zavisno od perioda treninga, treniralo se tri puta, i to: ponedeljkom, sredom i petkom po dva treninga, a utorkom i subotom po jedan trening dnevno. Obim treninga je zavisio od perioda takmičenja. Kretao se od 5 – 20 tona i intenzitet od velikog, preko srednjeg do malog. Vremensko trajanje treninga variralo je od 60 do 180 minuta. Pojedinaac zavisno od potreba radio je odgovarajuće vežbe, odgovarajuću tehniku i odgovarajuće opterećenje. Insistiralo se na individualnim karakteristikama. Pred prvenstva SFRJ vršena su izborna takmičenja.

*Ekipe "Železničara" pred takmičenje, pripreme na Iriškom Vencu, januara 1975 (slika levo)
i ispred sale TŠC (slika desno)*

Bilo je primećeno da Karlo ne trenira, bar ne ozbiljno, već nekoliko meseci, što je on objašnjavao potrebom odmaranja organizma. Sasvim opravdano je tvrdio da jednom na kraju

meseca intenzitet treninga treba spustiti na 60% maksimuma radi odmora. Samo što je to jednom ovde išlo na malo poveć i broj. No sasvim suprotno očekivanjima, njegovi rezultati su bivali sve bolji i bolji iz takmičenja u takmičenje. Tajna je razrešena sasvim neočekivano kada je nekolicina dizača tegova vrać ajuć i se u pozne sate s „relaksirajuć e šetnje po centru“ prolazila pored teretane. U njoj je „u tišini noć nog mira“ sve praštalo od super-intenzivnog treninga. Karlovog, kako se moglo i očekivati. Na pitanje šta radi, odnosno, zašto trenira u kasno doba, odgovorio je u svom tipičnom duhovitom stilu: „Kad treniram tako kasno, ja dobrim delom već spavam, kao dete. Tako se trenirajuć i zapravo odmaram. I kroz odmor dolazim do sve boljih i boljih rezultata.“ Šta zna pospano dete šta je dvesta kila.

*Karlo Horn na treningu ispred teretane u
Domu Omladine u leto 1981 godine*

Takmičilo se u prvoj saveznoj ligi u ekipnoj konkurenciji kao i na juniorskim i seniorskim prvenstvima Vojvodine, Srbije i Jugoslavije. Takmičenja su održavana u Somboru, Subotici, Sarajevu, Zagrebu, Osjeku, Ljubljani, Splitu, Konjicu, Beogradu, Rijeci, Velenju, Domžalama, Vranju, Nišu, Leskovcu, Požarevcu...

Na takmičenja se putovalo vozom, autobusom ili autom uz mnogobrojne dogodovštine. Jednom prilikom, uz Mić u kao trenera i vozača, tada jos skoro novim autoputem Beograd – Niš, jezdili su i takmičari, suvozači i putnici, Karlo, Pera, Njofa i Goran. Da bi se razvedrili i opustili tokom višesatnog putovanja pričali su viceve i doskočice iz njihove neicrpne zalihe. Sasvim spontano im je palo na pamet, sa nadahnuć em i estradnim umeć em monti-pajtonovaca, da uvlače glave u ramena i pogledaju naizgled zabrinuto uvis pri svakom prolasku ispod brojnih velikih betonskih nadvožnjaka. Potom su se vedro smejali, sve dok nisu primetili da ih vozači koji dolaze iz suprotnog smera gledaju razrogačenih očiju, kao danas u emisijama skrivene kamere. A kada su primetili, nastavili su sa istom predstavom, sa još već im entuzijazmom.

Drugom prilikom Mić a je zaustavio kola na jednoj prometnoj raskrsnici, otvorio bočno staklo, i jednu otmenu damu na trotoaru pored kolovoza, naizgled krajnje ozbiljno upitao: “Molim Vas gospođo, recite mi gde je ovde ... levo?” Dama je, po inerciji, pokrenula ruku u neodređenom pravcu, a onda odjednom zastala dok se iz odlazeć eg automobila zaorio gromoglasan, dobroć udni smeh.

*Kočinac, Horn, Krivošija i Đorđević
nakon treninga u leto 1981 godine*

Treć i put je jedan od najboljih takmičara i matematičara, koji je vrednim radom sakupio dovoljnu količinu finansijskih sredstava i pošao da kupi mercedes kako bi vozio drugove na takmičenja “na nivou”. No uz put je prošao pored turističke agencije, sabrao, kako kažu, “dva i dva”, pa se put, uz malo peripetija, završio, na koncu konca, sa mini-morisom, na Jadranu, sa lepom kondicionom trenerkinjom. Razume se, potpuno “na nivou”.

A kad se auto pokvari i stane ... nije bilo problema. Nije trebalo zvati auto-servis. Njofa je jednom prilikom pregurao svog pokvarenog 101 kroz čitavu Indiju, preko nadvožnjaka na ulazu od Pazove, sve uz breg do Srpskog kraja.

Putovanja na takmičenja imala su često i svoje “atletske” etape. Poneko od takmičara bi uoči samog takmičenja bio u manjem ili većem višku težine (do 2 – 3 kg) koju je trebalo pod hitno eliminisati do sutrašnjeg merenja. Dijete su bile nužno zlo, ali često ni one same nisu bile dovoljne za one “elegantnije popunjene”. Oni su stoga veće uoči takmičenja trčali po nekoliko kilometara, a u ekstremnijim slučajevima i nekoliko krugova oko Indije (to je ponekad uticalo i na takmičarski rezultat, ali je, ipak, sve bilo bolje od “krompira”, tj. nule). Događalo se i da je vozač ekipe zaustavljao auto na putu do mesta takmičenja i dotičnog dizača, sa masom u plusu, na desetak minuta prekomandovao u “maratonca”. Poneki od takvih “maratonaca” trčao je čak i “počasne krugove” na samom “licinom mestu” takmičenja. Jednom prilikom je Đurđevak trčao oko hale “Tivoli” u Ljubljani, ali je nakon svakog kruga bio sve teži i teži. Bila je to misterija pa se zabrinuti Mić a morao ugledati na Šerloka Holmsa. “Šta ti radiš čoveče?”, upitao je Đurđevka koji mu je dao sasvim “logičan” odgovor. “Trčim, ali je vruć ina velika, pa ožednim. Na svu sreću, s druge strane hale ima jedna česma. Ja se tu svaki put napijem hladne vode, pa se lepo ohladim.” Tako je misterija bila rešena.

*Krivošija, Dobrivoje – Doca, Horn, Kočinac (čuči),
Đorđević i Maletić u teretani u Domu Omladine,
mart 1982 godine.*

Rale je imao i specijalne recepte za dijetu. Nije to bilo u šali, kao kod “Rokera s Moravu” (“Jedeš malo,/ skidaš salo,/ vagaš šta ti je ostalo”) nego od istinski. Jedeš što više, a težina ti opada, samo ako znaš šta da jedeš. Po Raletu to je bilo kao da dižeš tegove na Mesecu. Slabija gravitacija - bolji rezultat. I tako je jednom prilikom Rale radi skidanja težine pojeo čitav kilogram “lakog voć a” – sočnih, šećernih krušaka. A na merenju je, gle čuda, pretegao za čitava dva kilograma. Kanda je negde pogrešio u nekoj sitnici u receptu.

Recept što više to bolje, primenio je Rale i u jednom drugom slučaju kada ga je Njofa, pred izuzetno značajno takmičenje, davši mu punu tubu izuzetno jake “Finalgon” masti, zamolio da mu namaže povređeni deo leđa. Na Njofino pitanje da li je završio mazanje, dobio je odgovor: “Jesam. A šta da radim sa ovo malo preostale masti, j... ga ti?” „Nisi valjda razmazao “čitavu tubu” “Finalgona” crni Rale”, zavapio je Njofa. “Jesam, a što?” “E zato što sada umesto na podijum mogu odmah da idem... u hitnu.”

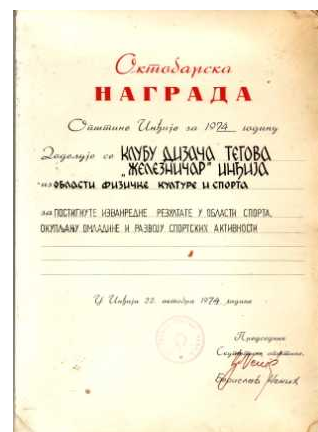
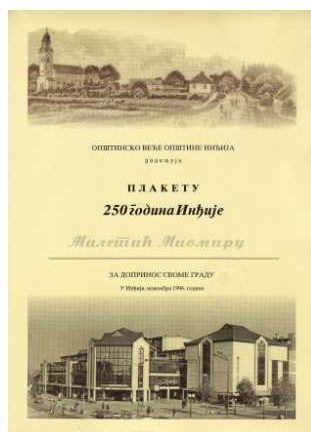
Pripreme su održavane letnje na moru (Medulin, Split) kao i na Dunavu (Karataš) sa radom na snazi (tegovi su nošeni autobusom), a zimske su organizovane u cilju opšte fizičke pripreme i rekreativnog odmora na planinama (Bled, Zlatibor, Zlatar, Kopaonik, Tara, Vlašić, Bjelašnica, Durmitor, Fruška Gora...) Vraćajući se jedne večeri sa skijanja, puni prelepih utisaka, Karlo, Pera i Goran su sa velikim žaljenjem primetili da im fali ključ od sobe. Karlo ga je, kako je izgledalo, negde izgubio. Pokucali su na vrata susedne, Mićine sobe, ali je Mića već bio otišao na večeru, u salu, u koju njima, pod punom skijaškom opremom, ulazak nije bio moguć. Nije im preostalo ništa drugo do da se svi skupa, tutto completo, pokriju hotelskim hodničkim tepihom i u takvoj, ispostavilo se krajnje prašnjavoj prostirci, u dremežu dočekaju povratak trenera koji je, uz to, kako se ispostavilo, nosio i zagubljeni ključ.

Sa jednih zimskih priprema

Finansiranje od strane SIZ-a za fizičku kulturu bilo je solidno. Nabavljala se nova oprema (tegovi i pomoćne sprave).

Klub je dobio Oktobarsku nagradu grada Indije 1975 godine. Najbolji sportisti Indije proglašavani su više puta iz redova dizača tegova. Za prvog najboljeg sportistu Indije izabran je Maletić Miomir 1968 godine. Kurtović Milan bio je najbolji sportista Indije 1976 godine. Karlo Horn bio je najbolji sportista Indije 1980, 1981, 1982 godine, a najbolji sportista Srema 1981 i 1982 godine. KDT "Železničar" Indija bio je najbolja sportska ekipa Opštine za 1979 godinu.

U istorijskom redosledu KDT "Železničar", Indija među naj istaknutije pojedince, pored Maletića (državni prvak, rekorder i reprezentativac), treba istaći juniorske reprezentativce: Pjevac Petra, Šarec Josipa, Đurđević Pavla. Zatim juniorske i seniorske rekordere i reprezentativce: Karla Horna, Kočinac Milutina, Đorđević Predraga, Krivošija Gorana, Belanović Miodraga. Naj vredniji rezultati su bili državni rekordi, osvajanje prvog mesta SFRJ (državni rekordi u potisku, trzaju i izbačaju i troboju) koje je ostvario M. Maletic. Karlo Horn je imao preko 100 državnih rekorda kako za seniore tako za juniore.

Dizači "Železničara" učestvovali su i na mnogobrojnim međunarodnim takmičenjima, juniorskim i seniorskim balkanskim, evropskim i svetskim prvenstvima. Miomir Maletić osvojio je

treće mesto na Balkanskom šampionatu u Sofiji 1968 godine. Dalje, treba istaći VI mesto na evropskom i XI mesto na svetskom prvenstvu Karla Horna 1982 godine u Ljubljani. Osim toga učestvovalo se na "Dunavskom kupu" (Pjevac, Šarec, Đurđević, Đorđević), "Kupu Subotice" kao i na raznim takmičenjima po Italiji (Horn), Francuskoj (Horn, Kočinac), Mađarskoj (Krivošija, Kočinac), Bugarskoj (Belanović, Đorđević).

Skidanje težine umalo se nije okončalo tragično za Pjevca na „Dunavskom kupu“ u Gracu. Primoran da skida kile, Pjevac je otišao u saunu u hotelu, a neobazriva čistačica je zaključala saunu i „udaljila se u nepoznatom pravcu“. Nekoliko sati kasnije, neposredno pred merenje, ostali članovi ekipe su sa zabirnošću u mogli samo da konstatuju Pjevčevo odsustvo i da se daju u brzometnu potragu. Došli su, sasvim logično, do saune, ali zaključana vrata nikako nisu mogli da otvore. Pomogao im je jedan od tada najznačajnijih evropskih takmičara, Nemas, Mang, koji je razvalio katanac i otvorio vrata. Imali su šta i da vide. Nesrećni, ali mudri Pjevac, ležao je u „supi“ od pare, na podu uz sama vrata, i udisao ono malo svežeg vazduha do kojeg je jedino tako mogao doći. (Slično je postupio, kako beleži u svojim memoarima, i Nikola Tesla, roneći i jednom prilikom u detinjstvu ispod splava na reci.) Odneli su ga ravno na vagu ... koja je pokazivala 1 gram viška. I tu je Pjevac, poput Arhimeda koji je takođe izašao iz kupatila vičući i slavno „Eureka“, iskazao domišljatost potrebnu za rešenje problema. „Svako telo gubi prividno na svojoj težini onoliko koliko telom važe istisnuta tekućina (pljuvačka).“

Za takmičare iz Indije, baš kao i za takmičare iz svih ostalih delova Jugoslavije, koji bi po prvi put nastupali u reprezentativnom dresu (trikou), neposredno nakon takmičenja, u hotelskim prostorijama, nastupalo bi „vatreno krštenje“ prijema među prekaljene reprezentativce. Tako je „kršten“ i Miša sa dva Splitskoina na juniorskom balkanijadi u Bugarskoj. Sve je ličilo na kombinaciju kviza i u to vreme popularne igre „starog čike“. Za one koji se ne sećaju tih vremena i običaja („O tempora, o mores!“), u igri starog čike učestvovala su četiri igrača koji su izvlačili cedulje sa skriveno ispisanim ulogama: starog čike, lopova – koji je starom čiki ukrado bika, sudije i žandara. Onaj kome je sudbina dodelila ulogu starog čike morao je da pogađa ko je od preostale trojice lopov. Ukoliko bi pogodio, lopovu bi sudija „odrezao“ kaznu, obično nekoliko čvrga ili packi lenjirom po debelom mesu, što bi realizovao žaca. Ukoliko ne bi pogodio, sudbina kažnjenika snašla bi starog čiku umesto lopova. U reprezentativnoj varijanti sudija je bio poznat, u ovom slučaju - Pišta, žace - takođe, dok su „stare čike“ bili mladi juniori. Pitanja su bila u stilu: „Koliko je Karlo oborio rekorda? Koliko ima dlaka na rukavima džempera kojeg Pišta ne skida ni kad se kupava? ...“ Tako su „mladi lavovi“ postajali „mladi tigrovi“.

*Maletić (treći s leva) na "Dunavskom kupu" u Bukureštu 1962 godine (levo)
i Horn na juniorskom Balkanskom šampionatu u Kavali 1985 godine (desno)*

Svaki vrsni takmičar KDT "Železničara" je u svojoj kategoriji imao značajne i istaknute protivnike tj. sportske suparnike: Maletić – Stošić (Novi Sad), Horn – Kaica ("Riječina", Rijeka),

Đorđević – Žoldoš (“Spartak”, Subotica), Kočinac – Babijaš (“Herkules”, Bač), Krivošija – Ćuskić (“Radnički”, Sombor), Belanović – Brezar (“Bosna” Sarajevo).

Dizači tegova su se rado družili i sa drugim sportistima, posebno atletičarima AK “Železničar” iz Indije. Cenili su svoj sport, ali i poštovali sve ostale, tim pre jer su mnogi od njih pre definitivnog opredelenja za dizanje tegova, bili vrlo perspektivni atletičari, gimnastičari, fudbaleri, stonoteniseri, sportski ribolovci, šahisti. Peri Đorđević u ni dva DIF-ovca zajedno nisu mogla da obore ruku na pripremama na Tari gde su baš tada na pripremama bili i rukometaši “Metaloplastike” Šabac, aktuelni prvaci Evrope. Đorđević je inače mogao da igra šah i vezanih očiju. Takođe je bio i vrsan pecaroš. Jednom prilikom upecao je, za nekoliko sati jednog proleć nog prepodneva, pun džak kedera. Reč je bila o opkladi jer je jedan “neverni Toma” rekao da će očistiti i ispržiti svu ribu koju Pera upeca. Čišćenje te riblje sitneži u ogromnim količinama potrajalo je čitav bogovetni dan.

A jednom opet ... tek otkucalo podne u žarki dan na Splitskoj rivi, pred državno prvenstvo za juniore. U iznenadnoj inspekciji Mić a u hotelskoj sobi ne zatiče ni jednog juniora. A lepo im je rekao da leže i odmaraju, da ne izlaze na sunce jer ono iscrpljuje snagu. Baca pogled kroz prozor i ima šta da vidi. Čitava ekipa na praznom molu oko Pere, a Pera, kao Hemingvejev junak, ne vodeć i računa ni o čem drugom zabacio u more na kiosku kupljenu strunu i peca. Dalje se sve dešavalo skoro kao u slavnoj Šantić evoj pesmi:

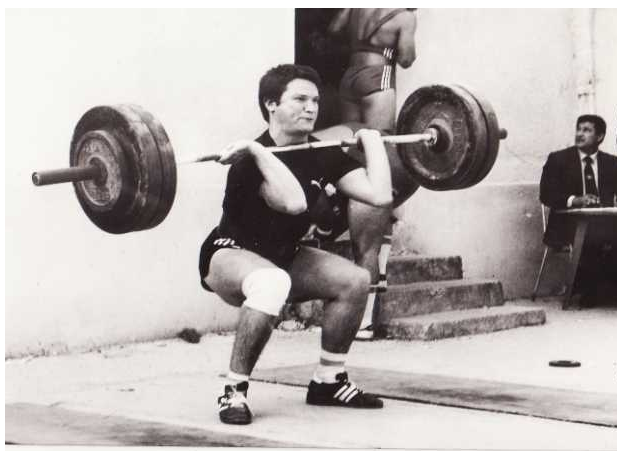
*Ekipa se čvari
Na jari.
Prevreli stoji zrak.
Pera se znoji
Dok broji
Udarce riba o udice krak.*

*Mić a stiže
Sve bliže
I kaže: da ih ć ać a
Ekipu za uši vać a
Pa ih u hotel vrać a.*

Krivošija i Horn (gore desno) sa Mirkom Vujaklijom (stoji u beloj trenerci) i Suzanom Ćirić (dole desno) i drugim članovima AK “Železničar” posle atletskog takmičenja u Sremskoj Kamenici 1982 godine.

Znao je Pera i da “kviri” medicinske uređaje. Na sistematskom pregledu studenata-brucoša, na kom se tek upisanim studentima prve godine kontrolisala krv, srce, pluć a, itd. doktor je Peri izmerio pritisak u “mirnom stanju”, pa ga je potom zamolio da u ordinaciji načini pet čučnjeva. Ponovljeno merenje nije pokazalo nikakve promene u odnosu na ranije stanje. To je zaprepastilo doktora jer je kod prosečnih studenata vežba od pet čučnjeva poprilično dizala pritisak. Ne znajući i o čemu je reč doktor je zamolio Peru da načini još pet čučnjeva, ali je status opet bio bez promene. “Mora da se pokvario aparat za pritisak” rekao je doktor i zamolio sestru da ode do susedne ordinacije i donese drugi, ispravan aparat. Pera je načinio još pet čučnjeva, ali ni drugi aparat za merenje pritiska nije reagovao. Tek tada je Pera rekao doktoru da je on reprezentativac Jugoslavije u dizanju tegova i da se njegov pritisak pokrene tek kada radi čučnjeve sa 250kg u seriji!

*Predrag Đorđević na takmičenju ispred teretane
u Domu Omladine, oktobar 1983 godine*

U drugoj polovini 80-ih godina klub je napustilo više prvotimaca. Karlo Horn odlazi u “Radnički” Sombor, kasnije u “Srem” Sremska Mitrovica, a potom u Nemačku gde je ostvario dosta dobrih rezultata.

*Đorđević , Horn i Krivošija u teretani
pred odlazak iz “Železničara”*

[illegible]

- 19 -

3. OSVRT NA ISTORIJAT DIZANJA TEGOVA U INDIJI OD KASNIH 90-ih GODINA DO KRAJA XX VEKA

Godine 1993 došlo je do promene u KDT "Železničaru" zbog slabih rezultata i opšte situacije u državi (ratovi i ekonomska kriza) kada su mlađi članovi kluba (Goran Krivošija, Miodrag Belanović, Jovica Zoraja) preuzeli vođenje kluba.

*Krivošija, Belanović, Šer i Muminović
u teretani 1992 godine*

U to vreme uslovi za rad u klubu bili su gotovo katastrofalni. Prostorije teretane u Domu omladine bile su pune vlage i prašine a od strane društva tj. Opštine nije pristizala nikakva materijalna a čak ni moralna podrška za adaptaciju objekta. Članovi kluba su sopstvenim snagama i finansijskim sredstvima održavali teretanu u iole upotrebljivom stanju.

Sa treninga u vlažnom ambijentu

Umoran, grčec i se na merdevinama sa četkom u jednoj i kofom plave boje u drugoj ruci, posle višečasovnog krečenja teretane u svežu plavu boju, Goran je polako privodio posao kraju, gledajući i ovlaš na vidno plavetnilo zidova i tavanice. Odjednom, eto ti Raleta na vratima. „Oho, aha, Gorane, je si vrdan, j... ga ti.“ Goran klima glavom a Rale se daje u inspekciju. Zaviruje petnaestak minuta u svaki čošak, pregleda i pod, i zidove, i tavanicu, i, konačno, i kofu s bojom, kao inspektor Kluzo. Na kraju se češka po glavi i pita: „Gorane, j... ga ti, a kakva će biti boja teretane

kada se osuši?“ Sad se, što bi rekao Đura Jakšić , i Goran češka po glavi, gledajuć dugo Raleta svog, i šeretski odgovara: „Suva!“ razmišljajuć i u potaji da li bi bilo dobro da i Raleta malo „ofarba u plavo“.

“Rapsodija u plavom”

Poseban značaj imao je angažman novog trenera Gorana Krivošije na otkrivanju novih talenata i stvaranju podmlatka kojeg u proteklih nekoliko godina nije ni bilo. Novi talenti bili su: Aleksandar Krivošija - Saša, Admir Dušić - Dule, Pera Turčinović , Milan Ostojić – Crv i Saša Grujičić - Aca.

Juniori “Železničara” u Leskovcu na jednom od prvih takmičenja

Treninzi su održavani u teretani Doma omladine ponedeljkom, utorkom, sredom, petkom i subotom od 18 do 20 časova što je bilo sasvim dovoljno za postojeć e uslove.

Vežbe snage tj, čučnjeva i vučenja bili su sastavni deo svakog treninga. Takođe se posebna pažnja obrać ala na elemente tehnike.

Karlo Horn u poseti matičnom klubu 1996 godine.

Desilo se da je na trening juniora, Duleta, Saše i Ace, jednog letnjeg predvečerja, u Profinoj pratnji i u elegantnoj toaleti, došla Biljana bilderka, prava vila - pojam ženstvenosti i lepote na ovim prostorima. U šali je pala opklada da Biljana poljubcem u obraz nagradi juniora koji te večeri obori lični rekord. Poljubac je pripao Duletu koji je oborio lični rekord u trzaju i ... u crvenilu lica – bio je crven ko majska ružica.

Dule, Aca i Saša na jednom od takmičenja u Baču.

U to vreme takmičenja (na pokrajinskom, republičkom i saveznom nivou) je bilo jako malo zbog celokupne krize u društvu, a kada ih je bilo, uvek su se održavala u Somboru, Subotici, Novom Bečeju, Baču, Beogradu i Indiji. Klubovi iz ovih mesta su i vodili međusobne sportske bitke na takmičenjima i uvek bili jedni drugima konkurencija. Odlasci na takmičenja u to vreme bili su vozom, koji kasni par sati, autom, ako ima benzina, i autobusom koji retko saobraća.

*Sa takmičenja u Novom Bečeju 1997 godine na kom je osvojeno III mesto:
Krivošija A., Kočinac, Lipkaj, Krivošija G. (stoje),
Dušić, Grujičić, Turčinović, Belanović (čuče)*

Takmičare su vlastitim automobilima do mesta takmičenja prevozili: Miomir Maletić, Karlo Horn, Miodrag Belanović, Branko Krivošija, Nikola Vunduk, Milutin Kočinac, Stevan Lipkaj, Milinko Palija, Jovica Zoraja, ...

Najbolji automobil, zastavu 128, kojim su dizači tegova odlazili na takmičenje, imao je Miša Belanović. Na 100 kilometara njegov auto trošio je svega 4 litre ... ulja.

Mišina 128 –ica

U to vreme putovanja na takmičenja bila su zanimljiva samo juniorima. Oni nisu znali, bar ne celu, tešku istinu, koliko je upravi, vođi puta i treneru bilo potrebno časova i časova mukotrpnog obijanja pragova, razgovora s gluvima i svakog drugog skoro uzaludnog trošenja vremena i živaca dok ne bi konačno (konačno – kako ta reč deprimirajuć e zvuči) bila obezbeđena neophodna finansijska i prevozna sredstva, nađene zamene i izmoljena opravdanja za izostanke sa posla,... I to tako iz takmičenja u takmičenje, iz godine u godinu. Što rekao Goran Bregović “uvek je bilo, ooo..., isto ludilo”. Juniori su, malko pospani, ujutro sedali u kola, uz put se budili, gledali na sve strane u nepreglednu šarolikost sveta, po dolasku u mesto takmičenja bili zadovoljni sa ono malo bureka i sokova koliko im se moglo pružiti, odrađivali takmičenja u velikom stilu i time uč utkivali

“dobronamerne” savete van kluba da se u datim uslovima juniorska takmičenja moraju redukovati. Veseli omladinci jedva su čekali da sednu u kola, u kojima nisu imali priliku da se često voze “tako daleko”, i pođu nazad za Indiju, kako bi se u putu šalili međusobno. Ponekad su i preterivali, nevedeć i mnogo računa o premorenom vođstvu puta, koje je, sledeć i sveto pravilo pedagogije, uvek bilo strpljivo i predusretljivo na mladima na kojima klub ostaje. Jedan od takvih poučnih pedagoških podviga svakako treba istać i. Po povratku sa takmičenja iz Novog Bečaja u autu je brujalo kao u sto košnica, pa je vođstvo puta rešilo da malko umiri svoje pčelice radilice. Obavestili su juniore da svraćaju u jedan mali motel na zasluženi ručak što je među prisutnima izazvalo buru oduševljenja. Motel je imao vrlo poetično ime “Dolina poljubaca” sa vrlo nekomformnim nameštajem (bezmalu nekoliko dasaka prebačenih preko nekoliko blokova) i još nepoetičnijim konobaricama iz zemalja nekadašnjeg istočnog bloka. Za juniore za koje su poljubci još uvek bili nedosegnuta tajna mesto je delovalo vrlo sablasno, pogotovo kada im je konobarica, s brčinama i drugim dimenzijama ko u Kraljević a Marka, ponudila jelovnik na nekoj neprepoznatljivoj mešavini srpskog, rumunskog i ruskog jezika. Dok su razgledali jelovnik vođa puta im reče da ovde uz svako naručeno jelo ide i odgovarajuć i gratis poljubac od konobarice. U tom trenutku svi juniori u potpunosti zanemeše od užasa: em poljubac, pa još od takvog stvorenja. A već tren kasnije zagrajaše iz sve snage da se odmah vrata u kola, obećavajuć i da će do Indije ćutati kao zaliveni. Tako je uspostavljen pedagoški kompromis, a kada su se kola dovoljno udaljila od inkriminisanog objekta, jedan od juniora prevuče rukom preko znojnog čela i s uzdahom velikog olakšanja primeti: „Umalo ljubismo!“

Sa takmičenja u Leskovcu (levo) i u Novom Bečaju (desno)

Uopšte, kada je u pitanju emotivni odnos prema lepšem polu, svi članovi KDT “Železničara”, a posebno juniori, bili su uvek pravi “oficiri i džentlmeni”. Tako se, jednom prilikom, negde na polovini treninga, pojavila fanica jednog od juniora. Ostali juniori su, krajnje kolegijalno, završili trening ranije, na brzinu se obukli i teretanu prepustili romansi. Tačnije rečeno, svaka dva-tri minuta dolazili su od kestenova do ispod otvorenih prozora teretane nastojeć i da čuju kako se situacija odvija, hoće li se već legendarno “umalo ljubismo” pretvoriti u “ljubismo”, bar za jednog od njih. A onda su drhteć i od uzbuđenja čuli kako fanica viče: “To! Gurni! Jače!”. Nemogavši da se suzdrže da bi videli kako to izgleda ljubiti, nahrupili su na vrata teretane i ... ugledali srećnog kolegu kako postavlja novi lični rekord u benč-presu (potisku s klupe) bodren, sa džentlmenke daljine, od svoje fanice.

*Slika sa fanicama - karatisticama
u Karatašu na pripremama*

Već posle par godina upornog rada takmičari Železničara su ostvarili zavidne rezultate (rekorde) i počeli da osvajaju medalje na prvenstvima pokrajine, republike i države. Medalje su u pojedinačnoj konkurenciji osvajali: Milutin Kočinac, Goran Krivošija, Miodrag Belanović, Stevan Lipkaj, Admir Dušić, Saša Grujičić, Aleksandar Krivošija, Milan Ostojić, Pera Turčinović. U ekipnoj konkurenciji osvojeno je: I mesto za Osnovne skole 1994 godine, II mesto na seniorskom prvenstvu države 1994 i 1996 godine, i III mesto 1997 godine. Takođe treba spomenuti da je Kočinac osvojio "Gala kup" i memorijal "Erih Špajzer". Saša Grujičić je proglašen od strane saveza Vojvodine za dizanje tegova za najboljeg mlađeg juniora Vojvodine 1998 godine, a za najboljeg kadeta 1999 godine. Admir Dušić proglačen je od strane Saveza Vojvodine za dizanje tegova za najboljeg juniora 1999 godine.

Tih godina su za najbolje dizače tegova u Indiji izabrani Kočinac i Krivošija.

Posle državnog prvenstva održanog u Indiji 1998 godine

Takmičari "Železničara" su dobrim rezultatima na domaćim takmičenjima izborili status reprezentativaca Jugoslavije i ostvarili pravo nastupa na reprezentativnim međunarodnim takmičenjima. Kočinac je 1995 godine učestvovao na Evropskom prvenstvu u Poljskoj, a iste godine Kočinac i Krivošija na Svetskom prvenstvu u Kini gde je Kočinac oborio državni rekord.

Pripreme za put na svetsko prvenstvo u dizanju tegova koje se u novembru 1996. održavalo u Guangdžou u Kini, bile su za Njofu i Gorana više nego iscrpljujuće. Nije se tu radilo o fizičkoj pripremi, jer su Indinčani, reprezentativci, bili u odličnoj fizičkoj formi. Reč je bila o prikupljanju finansijskih sredstava za put, po 5 000 maraka (uz Avramovićev kurs, 1 dinar = 1 marka) po takmičaru. Reprezentacija, naime, nije imala potrebnih sredstava pa se svako od takmičara, ukoliko je želeo da putuje na tako važno takmičenje, morao snalaziti sam, kako je znao i umeo. Sumu od 3 000 maraka za oba takmičara zajedno (1 500 maraka po pojedincu) izdvojila je Indijska opština, dok su se za ostatak (3 500 maraka po pojedincu) Goran i Njofa morali obraćati sponzorima. Putovanje avionom se odvijalo u etapama, najpre od Beograda do Amsterdama, a potom od Amsterdama do Hong Konga, što je, sa čekanjem, trajalo 36h. Od Hong Konga do Guangdžoua specijalni let je trebalo da traje 40 minuta, ali je zahvaljujući i dobroj organizaciji čitavog takmičenja i pilotskoj veštini trajao upola manje. Na aerodromu u Guangdžou doživeli su pravi šok – toplotni. Naime, prema geografskoj karti očekivali su da će u Guangdžou u novembru vreme biti kao i kod nas, prohladno, možda čak sa snegom, pa su na put krenuli u perjanim jaknama. A po izlasku iz aviona dočekala ih je bezmalo tropska vrućina od 29 stepeni Celzijusa. Od aerodroma do hotela prevezao ih je specijalni džip u kojem su mesta delili sa takmičarima iz Poljske. I dok su Poljaci bili vrlo tihi i uzdržani, Njofa i Goran, veseli i razdragani kao i uvek posmatrali su prizore 10 milionskog grada. Tada i kasnije uverili su se da je organizacija takmičenja izvanredna. Uostalom Guangdžou je za dlaku izgubio od Pekinga na unutar kineskom konkursu za izbor grada za buduću Olimpijske igre. Od hotela do sale za trening i takmičenje na jednom ostrvu, takmičare su, kao diplomate i državnike, svakog dana dvadesetak minuta vozila dva autobusa sa prатnjom ispred i iza. U toku putovanja Goranu i Njofi je stalno zapadala za oko jedna višespratnica u izgradnji. Naime, ovde su se umesto standardnih skela karakterističnih za Evropu, koriste skele od bambusa. A i zgrada je rasla brzo, kao bambus posle kiše. Činilo se da poraste za sprat za nekoliko sati, dok oni odu i vrte se sa treninga. Živopisne su bile i šetnje gradom u kome, tada, obično stanovništvo nije znalo nikakav strani jezik. Osim prodavaca na brojnim lokalnim pijacama. Oni su znali engleski, tj. : „It’s OK!“. I ni reč više, a često ni uobičajene internacionalne oznake brojeva. Komunikacija se odvijala na najelementarniji način – prstima. Bilo je zanimljivo i to što se prekično nigde nisu mogli naći i za Kinu tako tipični artikli: svila, lepeze i drveni štapić i za jelo. Sve su to, naime, bili važni izvozni artikli kojih je u unutrašnjosti malo bilo u slobodnoj prodaji.

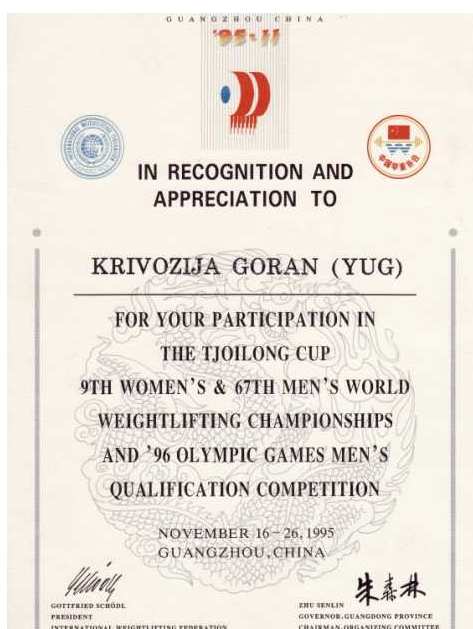
Sa svetskog prvenstva u Kini 1995 godine

Na takmičenju Indinčani su postigli rezultate na reprezentativnom nivou. Njofa je oborio državni rekord. Na povrtaku, na Surčinском aerodromu ih je dočekao i kuć i kolima dovezao član uprave „Železničara“ Nikola Vunduk. Dočekao ih je i novi kurs 3 dinara = 1 marka. Da se desio mesec dana ranije teško da bi uspeali da sakupe sredstva za put.

Naredne godine Kočinac i Krivošija izborili su učešće na Balkanskom šampionatu koji je trebalo da se održi u Beogradu ali je otkazan iz finansijskih razloga. Status juniorskih reprezentativaca SR Jugoslavije stekli su Dušić Admir i Grujičić Saša pri čemu je Dušić bio učesnik juniorskog svetskog prvenstva u Atini 2001 godine.

Sa svetskog prvenstva u Kini 1995 godine

Zahvalnica Goranu Krivošiji za učešće na 67. svetskom prvenstvu za dizanje tegova u Guangdžou, u Kini, 16 – 26. novembra 1995 godine

Pripreme su se održavale u sportskom kampu "Karataš" na Đerdapu, u "Čigoti" na Zlatiboru, u Somboru i u Subotici. Juniori "Železničara" koji su odlazili na pripreme bili su: Dušić, A. Krivošija i Grujičić.

Sa priprema u Karatašu

Za vreme Nato agresije 1999 godine, treninzi su održavani po danu, jer u večernjim časovima kada su treninzi trebali da se održavaju nije bilo električne energije. Rad pod svećama je bio neizvodljiv pa se to i izbegavalo. U isto vreme Igor Mitrović nastupao je na dva takmičenja u Beogradu u organizaciji SSDT u znak protesta protiv Nato agresije. Mitrović je u tako teškim uslovima obarao državne rekorde u čučnju i vučenju.

Igor Mitrović, rodom iz Bosanskog broda, počeo je kao zaljubljenik u bodi-bilding. Taj njegov hobi se nije mnogo dopadao njegovim roditeljima. Oni su mu tri puta, s teškom mukom (od rafinerijskih konzervi za motorna ulja ispunjenih betonom) načinjene tegove bacali u Savu. Ali je on uvek uporno počinjao iz početka. Na Igora se može, s punim pravom, primeniti parafraza čuvenih reči Meše Selimović a: „Učili su me da trpim i izgaram na treningu i takmičenju. Boljih od mene je bilo, upornijih nema mnogo.“ Po završetku rata u Bosni koji ga je zatekao na Treskavici, pešačio je kroz gorska bespuća do Crne Gore dva dana, preko 80 km peške, a uz to sasvim sam. Trening, nego šta. Po dolasku u Indiju jedno vreme je trenirao u bodi-bilding klubovima kod Biljane i „Mobi Diku“. Kada su mu čučnjevi dosegli 200-tinak kg, tačnije kada se u bodi-bilding teretanama više nije imalo šta tovariti na opasno povijenu šipku, Profa ga je odveo u KDT „Željezničar“. Tamo je Igor testirao svoj lični rekord u čučnjevima pred ostalim članovima kluba.

Dizači „Železničara“ bili navikli da im s vremena na vreme dođe neki nadobudni amater koga pri prvom ozbiljnom testu tegovi takoreć i zakucaju za tlo. „Šta mislite mogu li ja čučnuti sa 100 kg“, pita amater. „Možeš, možeš“, odgovaraju dizači i staju sa strane šipke. Naivac proba i ... propadne. Dizači vraćaju šipku, a često i za nju okačenog amatera, uvis. Kad malo dođe k sebi, od pretrpljenog straha, on pita: „Zar mi niste rekli da mogu da čučnem?“ Odgovaraju mu: „Jesmo. Ali da si nas pitao možeš li da ustaneš rekli bismo ti – jok more!“ U tom pogledu posebno veliki pedagog je bio Karlo. Kad nekog hvalisavca tegovi prilepe za benč klupu, Karlo odmahne glavom i lagano ode u kupatilo. Tamo se umije, popije koji gutljaj vode, pa se tek onda, još laganije vrati nazad. Pogleda na usplahirenog šalabajzera pa mu kaže: „A što se k...ačiš, kad ne možeš!“

No, s Igorom je sve bilo drugačije. Istina, tehnika mu je bila očajna, ni malo dizačka. Leđa su mu, pri težinama koje su dosezale već preko 200kg, u početku bila gotovo u horizontalu da bi se na kraju samo njemu znanom "tehnikom" uspravila u vertikalu. Pre Igorovog pokušaja na 230kg. Profa je (zbog savesti koja bi ga grizla do kraja života ako se Igor povredi) izašao iz teretane, a oni koji su preostali kasnije su sa beskrajnim zaprepašćenjem pričali o čudu neviđenom Igorovog

uspešnog rekordnog pokušaja. Goran ga je ipak ubedio da naredni pokušaj, na koji se Igor već bio spremao, odloži za neki naredni trening.

“Savršeni” čučanj Igora Mitrovića

Čuda su nastavila da se nižu i uvećavaju kada je Igor kasnije prešao u “Partizan” a potom i u “Kamen” postavši višestruki rekorder i prvak države u disciplinama snage i jedan od vodećih strongmena u Srbiji. Bio je uzor Ćenadu Fazlijeviću (koji je, inače, bio i zapaženi statista u Kusturičinom filmu „Crna mačka, beli mačor“), Aleksandru – Medi Radakoviću, i mnogim drugim budućim šampionima.

U vreme bombardovanja Ćenad Fazlijević je bio mobilisan i stacioniran na padinama Fruške Gore prema Šidu, dok su ostali članovi kluba bili pod radnim obavezama u Indiji. Među juniorima stavom protiv agresije se posebno isticao Saša Grujičić. On se nalazio među targetima, živim metama braniocima Beščanskog mosta. Takođe se više puta, kao vizantijski iskušenici, stolpnici, penjao na dvadesetak metara visoki, tanki stub reflektora na međi teretane i košarkaškog terena i tamo u stavu mirno, prkoseći i mogući opasnosti iz vazduha proveo gotovo pola časa.

4. KDTDS "KAMEN" (1999 – 2009)

Godine 1998 došlo je do ponovne promene rukovodstva KDT "Železničara" nakon čega su sportisti napuštali klub zbog nesuglasica i razilaženja tradicionalne i savremene koncepcije dizanja tegova. Tako su Kočinac, Mitrović, Dušić i Grujičić nakon napuštanja kluba otišli u beogradski "Partizan" a Goran Krivošija i Aleksandar Krivošija prešli u novoosnovani klub dizača tegova i disciplina snage "Kamen". Dok se "Kamen" nije oformio i profunkcionisao u potpunosti Goran Krivošija odlazi u "Crvenu Zvezdu". Svi ovi takmičari postizali su u svojim novim ekipama najviše rezultate na državnom nivou. Goran Krivošija osvojio je III mesto na "Memorijalu Eriha Špajzera" 2004 godine u Baču. Admir Dušić proglašen je za najboljeg dizača tegova u Indiji 2001, 2005 i 2006 godine. Takođe je proglašen za najboljeg dizača tegova u Beogradu 2002 i 2003 godine. Najzad Admir Dušić proglašen je za najboljeg dizača tegova u SR Jugoslaviji.

*Goran Krivošija, prvak Srbije za KDT "Crvena Zvezda" 2004 godine (slika levo),
Aleksandar Krivošija, na takmičenju u Baču (slika desno)*

*Sa "Memorijala Eriha Špajzera" u Baču 2004 godine:
Rita Špajzer, Nađ ("Spartak"), Macanović ("C. Zvezda"),
Krivošija ("C. Zvezda"), Stepanović ("Radnički")*

Acu nisu strefile NATO bombe dok se penjao na vrh reflektora, ali ga je itekako tresnuo, posred čela, ovec i kamen, dok je analizirao potporni zid bloka zgrade Lamela u čijem se atomskom skloništu osnivao novi klub. Taj sudbonosni udarac kamena, koji se desio jednog dana avgusta meseca, odredio je i ime novom klubu dizača tegova i disciplina snage – KDTDS „Kamen“.

KDTDS „Kamen“ osnovan je 17.10.1999. godine u Indiji. Osnivač kluba je Goran Krivošija uz podršku Siniše Vukosavljević a i Branka Krivošija.

Osnivači KDTDS „Kamen“

Goran Krivošija

Siniša Vukosavljević

Branko Krivošija

Prve godine klub je radio sa velikim teškoćama zbog nedostatka opreme i prostora. Treniralo se u atomskom skloništu koje je obilovalo vlagom i bilo vrlo neuslovno. Za finansiranje takmičenja sredstva su obezbeđivana od članarina koje su dobijane od rekreativaca. Prelaskom iz atomskog skloništa „Lamele“ u atomsko sklonište tržnog centra „Sloboda“ rad sa mladim dizačima se poboljšao. Nova prostorija je bila već a i sa mnogo manje vlage. To je dovelo do povećanja broja aktivnih članova - takmičara.

Prostorije KDTDS „Kamen“ u atomskom skloništu tržnog centra „Sloboda“

Treninzi su se održavali 5 – 6 puta nedeljno u večernjim satima. Trening je trajao od 2 do 2.5 sata u zavisnosti od broja vežbi i broja takmičara na treningu. Jedan prosečan trening sastojao se od vežbi snage gde se pridavao značaj jačanju nogu i leđa, drugi deo tehnici, gde su se ubacivale i dodatne vežbe radi usavršavanja trzaja i izbačaja.

Za razliku od dizača tegova, disciplinaši snage radili su vežbe isključivo na snazi sa manje ponavljanja i većim težinama.

*Radaković i Krivošija (slika levo) i Mitrović (slika desno)
na treningu u teretani atomskog sklonista TC "Sloboda"*

Postepeno, s napretkom u radu, klub je počeo da dobija i prva sredstva od Saveza sportova Opštine Indija, tako da je bilo malo lakše odlaziti na takmičenja i ostvarivati prve dobre rezultate.

*Zoraja, Vivod, Krivošija, Jurić, Kondić, Lavrek i Radaković
na takmičenju u Somboru 2007 godine*

Takmičilo se u svim kategorijama, sto seniorskim sto juniorskim i odlazilo na sva takmičenja koja su mogla biti finansirana. Odlasci na takmičenja ostvarivana su pretežno automobilom zbog sto bržeg odlaska na takmičenje i povratka kuć i.

Pripreme su organizovane uz finansijku pomoc Ministarstva za sport Republike Srbije i SSDT (Savez Srbije za dizanje tegova) na Fruškoj Gori u hotelu "Norcev". Takmičari "Kamena" su odlazili i na druge pripreme koje su održavane u Somboru, Subotici i Karatašu.

Sa priprema na Iriškom vencu u hotelu "Norcev" 2009 godine.

Prvi takmičar u klubu bio je Aleksandar Krivošija u dizanju tegova, zatim Aleksandar Radaković i Nikola Lavrek, a potom i Igor Mitrović u disciplini snage. U to vreme ponovo počinje sa treninzima Jovica Zoraja, a javlja se i novi takmičar, mladi Steva Miljuš, koji je posle nastavio karijeru u "Crvenoj Zvezdi". On je sa reprezentacijom Srbije osvojio prvo mesto na Balkanskom promotivnom kupu i ponovo se vratio u matični klub "Kamen".

Dušić i Potkonjak (slika levo), Jurić, Lavrek i Koroknai (slika desno)

U klub se kao trener i kao takmičar vratio i Goran Krivošija, a za njim Admir Dušić i Saša Grujičić . Tada počinje da trenira i Dalibor Jurić . Kada je klub ostvarivao svoje najbolje rezultate u svojoj kratkoj istoriji, klubu se pridružuje i Dragan Vivod, veoma dobar takmičar koji je ponikao u Indijskom “Železničaru”.

Posle napornog treninga umorni juniori gladaju na tablu sa ispisanim i okačenim planom treninga i pitaju Gorana: „A šta ćemo raditi naredni put?“ Goran odgovara: „Čekajte samo dok napišem. Dobićete upalu čim pročitate.“

*Zoraja, Krivošija D., Đorđević , Lavrek N., Krivošija G. (gornji red),
Milošević , Miljuš, Đurđević , Vivod i Lavrek D. (donji red)
na takmičenju u Baču 2009 godine.*

Te 2007 godine nastupalo se i na Ekipnom prvenstvu Srbije gde je osvojeno peto mesto. Iste godine javljaju se još dva vrhunska takmičara u disciplini snage, Branko Ostojić iz Novog Sada i Miloš Čević anovic sa Cetinja koji su kasnije, iste godine postali prvaci Srbije.

Lavrek, Čević anović i Ostojić na kupu Indije u potisku s klupe 2007 godine

Klub se počeo baviti i organizovanjem takmičenja. Najpre su organizovana takmičenja u disciplini snage: Kup Indije u potisku sa klupe 2005, 2006, 2007. godine, prvenstvo Vojvodine u Trijatlону 2005 i 2006 godine, Strong Man 2003 i 2005 godine. U dizanju tegova organizovana su takmičenja: 2007 i 2008 godine Prvenstvo Srbije za seniore i seniorke, 2009 godine Svetosavski turnir i prvenstvo Srbije za juniore i juniorke.

SAVEZ SRBIJE ZA DIZANJE TEGOVA SERBIAN WEIGHTLIFTING FEDERATION

Knež Mihajlovića 7 II, Beograd, Srbija

Račun: 205-000000002184334; Poreski broj: 100043057; Matični broj: 07064624

Tel/Fax: +381112625282; E-mail: SSF111@ptt.rs; www.dizanje.org

G-din GORAN KRIVOŠIJA
KDT KAMEN
VOJVODJANSKA 25
22320 INDIJA

Postovani Gospodine Krivošija,

Povodom održanog Prvenstva Srbije za juniore i juniorke, održanog u Indiji, 25.04.2009. godine, želim da vam se najiskrenije zahvalim na uložnim naporima i odlično organizovanom takmičenju.

KDT Kamen je postavio standarde u organizaciji takmičenja koji su teško dostizni za druge klubove.

2. Medunarodni memorijalni turnir Vladana Mihajlovića koji je uključen u Kalendar takmičenja Medunarodne federacije za dizanje tegova i koji se održava 17.10.2009. u vašem gradu, siguran sam da će biti najbolje organizovano takmičenje u 2009. godini u našoj zemlji i regionu.

U očekivanju dalje uspešne saradnje, primite sportske pozdrave.

U Beogradu, 27.04.2009.

Predsednik Saveza Srbije za dizanje tegova

Redovni Prof. dr Milan V. Mihajlović

Poštovani Gospodine Krivošija,

Povodom održanog prvenstva Srbije za juniore i juniorke, održanog u Indiji 25.04.2009. godine želim da vam se najiskrenije zahvalim na uložnim naporima i odlično organizovanom takmičenju.

KDT "Kamen" je postavio standarde u organizaciji takmičenja koji su teško dostizni za druge klubove.

Medjunarodni memorijalni turnir Vladana Mihajlovića koji je uključen u calendar takmičenja Medunarodne federacije za dizanje tegova i koji se održava 17.10.2009. u vašem gradu. Siguran sam da će biti najbolje organizovano takmičenje u 2009. godini u našoj zemlji i regionu.

U očekivanju dalje uspešne saradnje, primite sportske pozdrave.

U Beogradu, 27.04.2009.

*Predsednik Saveza Srbije za dizanje tegova
Redovni Prof. dr. Milan V. Mihajlović*

Za desetogodišnjicu postojanja i rada, klub organizuje 17.10.2009. "Internacionalni turnir Vladan Mihajlović" gde se očekuje dolazak ekipa iz inostranstva.

*Mitrović na Kupu Indije u potisku s klupe 2007 godine (slika levo)
i na "Strong man" takmičenju u Vršcu 2002 godine (slika desno)*

Kada je u Vršcu 2002 godine održano prvo takmičenje u "Strong man-u" na kojem je nastupao i Igor Mitrović nije se ni slutilo da će takvo takmičenje biti kasnije održano i u Indiji. Godinu dana nakon takmičenja u Vršcu "Kamen" je organizovao prvo takmičenje u "Strong man-u" u Indiji. To i nije bilo lako kao i uvek kad se neka stvar radi po prvi put. Trebalo je ugostiti takmičare, obezbediti im hranu i smeštaj za taj dan. Sprave koje su se koristile na tom takmičenju klub nije posedovao pa su pozajmljene od Ervina Katone iz Subotice. Prostor za održavanje tog takmičenja i finansijsku podršku dala je Opština Indijia, Savez sportova Indija i Generalni sponzor tog takmičenja kladionica "Premier". Uz sve navedene probleme oko organizacije posebnu teškoću je predstavljala kiša koja je padala celog dana. Organizatori takmičenja bili su mokri do gole kože jer se takmičenje održavalo na otvorenom terenu rukometnog kluba. U popodnevним satima istog dana sve je već bilo spremno što se tiče tehničke organizacije ali kiša je i dalje padala. Takmičenje je bilo zakazano za 18h, a kiša je prestala da pada u 17:45h, tako da je novinarima i publici objavljeno da će takmičenje biti održano jer sve do tada je postojala mogućnost otkazivanja takmičenja.

Jovica Zoraja daje intervju novinarima pred početak takmičenja u "Strong man-u" u Indiji 2003 godine.

Što se tiče samog takmičenja ono je bilo održano na zaista zavidnom nivou. Takmičari su bili veoma raspoloženi. Bilo je puno zanimljivih disciplina (vučenje kamiona, podizanje betonskih kugli, nošenje kofera, prevrtanje kamionskih guma,...) Publika je bila fenomenalna i u velikom broju je došla da prati takmičare kako se bore za najboljeg na prvom Kupu Indije u "Strong Man-u".

*Pobednici kupa Indije u "Strong man-u" 2003 godine:
Mitrović (III mesto), Katona (I mesto) i Marinković (II mesto)*

Pobednik takmičenja bio je Ervin Katona iz Subotice, drugo mesto osvojio je Radojica Marinković iz Bačke Palanke, i treće mesto Igor Mitrović.

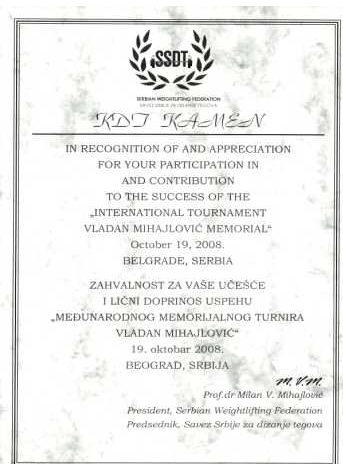
Dve godine kasnije održan je drugi kup Indije u "Strong Man-u" u samom centru grada. Organizacija je bila još bolja i uspešnija. Građani Indije i publika koja je pristizala iz mnogobrojnih okolnih mesta u broju od par hiljada ljudi sa ovacijama je pozdravljala izvođenja teških disciplina. Pobednik je bio Ervin Katona, drugo mesto Radojica Marinković, treće mesto Milan Jovanović, a Igor Mitrović zauzeo je peto mesto sa istim brojem bodova kao i treće plasirani. Na ovom takmičenju generalni sponzor bila je Opština Indija, Savez sportova Indije i kladionica "Premier".

Za očekivati je da će održavanje trećeg kupa Indije u "Strong Man-u", međunarodnog karaktera dati još bolje rezultate.

*Ervin Katona, pobednik kupa Indije u "Strong man-u"
2003 godine pored betonskih kugli*

KDTDS “Kamen” pomagao je Savezu Srbije za dizanje tegova u organizaciji prvog “Međunarodnog Memorijalnog turnira Vladan Mihajlović” u Beogradu. Tim povodom Savez Srbije za dizanje tegova uručio je posebnu zahvalnicu Goranu Krivošiji i KDTDS “Kamenu”.

*Zahvalnice Saveza Srbije za dizanje tegova Goranu Krivošiji i KDTDS “Kamenu”
na pomoć i u organizaciji prvog “Međunarodnog Memorijalnog turnira Vladan Mihajlović”
u Beogradu 2008 godine*

Dizanje tegova u Indiji ima dugu tradiciju postojanja i ostvarivanja vhunskih rezultata. U ovoj 2009 godini trebalo bi očekivati da dizači tegova i disciplinaši snage dobiju dugo očekivanu teretanu u novoj sportskoj hali. Naravno, može se očekivati u skorijoj budućnosti sve više državnih prvaka, reprezentativaca i rekordera. Lepa budućnost osmehuje se: Miljuš Bošku, Đurđević Ivanu, Lavrek Draganu, Đurđević Ljubiši, Milošević Miladinu, Krivošija Draganu,...

*Budućnost KDTDS “Kamen”: Milošević, Krivošija,
Đurđević, Vivod (stoje), Đurđević, Lavrek i Miljuš (čuče)*

5. TAKMIČARI

5.1 TAKMIČARI U DIZANJU TEGOVA

Ljubomir Mić ović

Osvajač prve (srebrne) medalje u dizanju tegova za Indiju na prvenstvu Vojvodine u Subotici 1955 godine.

Miomir Maletić

Rođen 16.02.1940.

Registracija za TAK "Mladost" Indija 17.04.1958.

- II mesto na prvenstvu FNRJ za juniore u Subotici 1958 godine u kategoriji do 67.5 kg
- I mesto na prvenstvu FNRJ za juniore u Velenju 1959 godine u kategoriji do 67.5 kg
- II mesto na prvenstvu FNRJ za seniore u Beogradu 1959 godine u kategoriji do 67.5 kg
- I mesto na prvenstvu FNRJ za seniore 1961 godine u kategoriji do 67.5 kg
- Delio II mesto na Internacionalnom turniru u Beču 1961 godine u kategoriji do 67.5 kg
- Tri državna rekorda za juniore u Velenju 1959 godine

Prelazak u KDT "Partizan" Beograd 31.12.1962.

- I mesto na prvenstvu SFRJ 1962, 1963 i 1964 godine u kategoriji do 67.5 kg
- II i III mesto na prvenstvima SFRJ u kategoriji do 67.5 kg
- Na "Dunavskom Kupu" u Sofiji, Bugarska, 1963 godine dva državna rekorda
- Na "Dunavskom Kupu" u Ljubljani 1964 godine dva državna rekorda
- Na "Dunavskom Kupu" u Budimpešti 1965 godine pet državnih rekorda
- III mesto na "Balkanskom šampionatu" u Sofiji 1968 godine
-

Prelazak u KDT "Novi Sad" Novi Sad 01.01.1970.

- Višestruki osvajač medalja na seniorskim državnim prvenstvima od 1970 do 1973 godine kada je radio i kao klupski trener.

Prelazak u KDT "Železničar" Indija 01.01.1973.

- II mesto na prvenstvu SFRJ u Beogradu 1973 godine
- II mesto na prvenstvu SFRJ u Somboru 1975 godine

Bio je trener seniorske reprezentacije SFRJ u periodu od 1970 do 1974 godine i trener juniorske reprezentacije SFRJ u periodu od 1974 do 1978 godine.

Najbolji rezultat: Trzaj 120 kg,
Izbačaj 157.5 kg

Pavle Đurđević

Rođen 15.08.1947.

Registracija za KDT "Železničar" Indija 01.01.1964.

- III mesto na prvenstvu SFRJ za juniore u Beogradu 1964 godine
- I mesto na prvenstvu SFRJ za juniore u Ljubljani 1965 godine
- I mesto na prvenstvu SFRJ za juniore u Splitu 1966 godine
- Izabran za mladu reprezentaciju SFRJ 1968 godine

Najbolji rezultat: Trzaj 112.5 kg,
Izbačaj 135 kg

Slobodan Maksimović

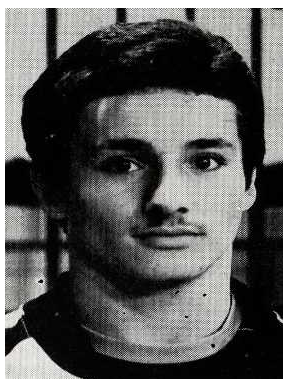
Rođen 28.03.1960.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 10.09.1975.

- I mesto na prvenstvu SFRJ za mlađe juniore 1977 godine
- I mesto na prvenstvu SFRJ za juniore 1978 godine
- Višestruki prvak Srbije i Vojvodine
- Bio je kandidat za juniorsku reprezentaciju SFRJ

Najbolji rezultat: Trzaj 105 kg,
Izbačaj 135 kg

Karlo Horn

Roden 02.04.1965.

Registracija za KDT "Železničar" Indija 01.01. 1979.

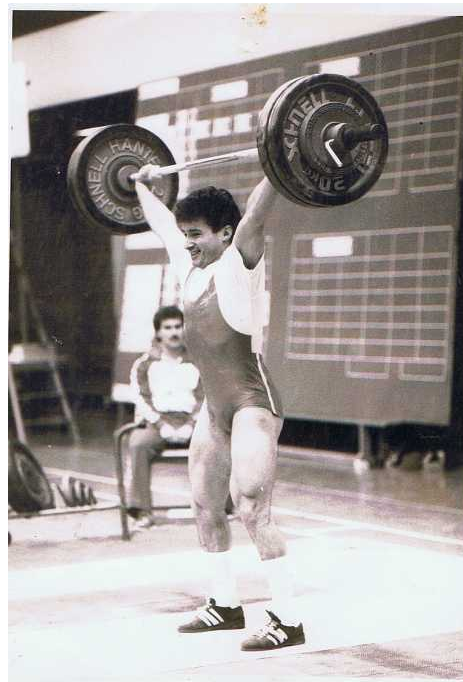
- Sa 12 godina započeo dizanje tegova u „Domu omladine“ u Indiji 1977 godine
- Državni rekorder za mlađe juniore u kategoriji do 60 kg 1980 godine, trzaj: 90 kg, izbačaj: 120 kg.
- Juniorski rekorder više desetina puta u kategoriji do 67,5 kg 1981 i 1982 godine
- VI mesto na evropskom i XI mesto na svetskom seniorskom prvenstvu u Ljubljani 1982 godine gde je dobio pehar kao najmlađi učesnik sa ostvarenim rezultatom: trzaj 115 kg, izbačaj 145 kg u kategoriji do 67,5 kg
- I mesto na seniorskom prvenstvu Jugoslavije u Splitu 1983 godine u kategoriji do 67,5 kg sa državnim rekordom u izbačaju: 151 kg
- Ispunio normu za Olimpijske igre u Los Anđelesu 1984 godine u kategoriji do 67,5 kg sa rezultatom: trzaj 130 kg, izbačaj 160 kg
- II mesto na balkanskom juniorskom prvenstvu u Kavali 1985 godine u kategoriji do 67,5 kg
- II mesto na balkanskom seniorskom prvenstvu u Tirani 1986 godine
- I mesto na prvenstvu SFRJ u Barajevu 1987 godine u kategoriji do 75 kg
- Postavio državni rekord u kategoriji do 75 kg 1987 godine: trzaj 137,5 kg, izbačaj 175 kg
- I mesto na prvenstvu SFRJ u Ljubljani 1989 godine

Prelazak u Nemačku u jesen 1989.

- I mesto na pokrajinskom i republičkom prvenstvu Južne Nemačke 1990 godine u kategoriji do 75 kg sa rekordima: trzaj 140 kg, izbačaj 175 kg
- Proglašen za sportistu godine grada Fellbach (kod Stuttgart-a)
- I mesto na pokrajinskom i republičkom prvenstvu Južne Nemačke 1991 godine u kategoriji do 75 kg sa rekordom u izbačaju 180 kg
- Proglašen po drugi put za sportistu godine grada Fellbach

Najbolji rezultat: Trzaj: 140 kg,
Izbačaj: 180 kg

Ukupno oborenih državnih rekorda za juniore i seniore: 113

Predrag Đorđević

Rođen 13.01.1964.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 28.09.1979.

- I mesto na prvenstvu SFRJ za mlađe juniore u Indiji 1980 godine
- III mesto na prvenstvu SFRJ za starije juniore 1981 godine u Splitu
- II mesto na prvenstvu SFRJ za seniore 1984 godine u Konjicu i I mesto u izbačaju
- Za reprezentaciju SFRJ nastupao na "Dunavskom Kupu" u Vranju 1985 godine kao i na mnogim međunarodnim takmičenjima

Prelazak u OKDU "Borovo" Borovo 15.01.1987.

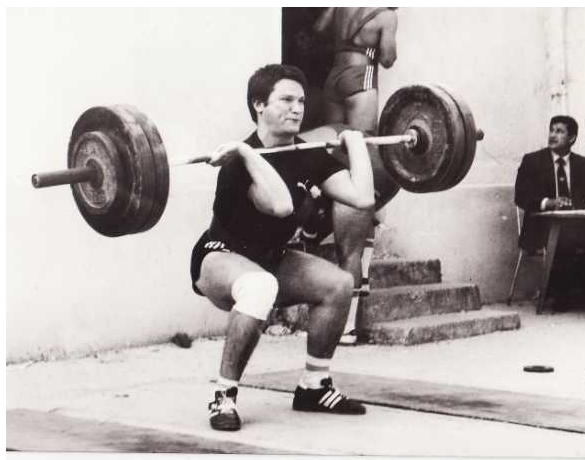
- I mesto u prvoj saveznoj ligi 1987 godine
- III mesto na prvenstvu SFRJ u Barajevu 1987 godine

Povratak u KDT "Železničar" Indija 01.01.1989.

- Nastupao nekoliko puta na ekipnim prvenstvima do završetka karijere

Najbolji rezultat: Trzaj: 140 kg,
Izbačaj: 172.5 kg

Roden 31.05.1965.

Registrovan za KDT "Železničar" 26.09.1980.

- III mesto na prvenstvu SFRJ za mlađe juniore u Sarajevu 1981 godine u kategoriji do 82.5 kg
- III mesto u bijatlonu i I mesto u trzaju na prvenstvu SFRJ za mlađe juniore u Somboru 1982 godine u kategoriji do 82.5 kg
- I mesto na prvenstvu Srbije za starije juniore u Beogradu 1983. u kategoriji do 82.5 kg

Goran Krivošija

Prelazak u OKDU "Borovo" Borovo 15.01.1987.

- I mesto na ekipnom prvenstvu SFRJ 1987 godine
- III mesto na prvenstvu Hrvatske u Osijeku 1987 godine
- III mesto na prvenstvu Hrvatske u Splitu 1988 godine
- I mesto na prvenstvu Slavonije i Baranje u Osijeku 1987 godine
- II mesto na prvenstvu Slavonije i Baranje u Osijeku 1988 godine

Prelazak za KDT "Železničar" Indija 15.01.1989.

- Nastup za reprezentaciju Vojvodine protiv Čongrada u Segedinu 1989 godine u kategoriji do 82.5 kg
- III mesto na prvenstvu SFRJ u Somboru 1991 godine u kategoriji do 90 kg
- I mesto na prvenstvu Srbije u Indiji 1993 godine u kategoriji do 99 kg
- Nastup za reprezentaciju SR Jugoslavije na Svetskom prvenstvu za seniore u Kini 1995 godine u kategoriji do 91kg
- I mesto na prvenstvu Srbije i Jugoslavije u Novom Bečeju 1997 godine u kategoriji do 91 kg
- II mesto na ekipnom prvenstvu SR Jugoslavije u Novom Bečeju 1997 godine

Prelazak u KDT “Crvena Zvezda” Beograd 03.01.2002.

- I mesto na prvenstvu SCG za seniore u Nišu 2003 godine u kategoriji do 105 kg
- I mesto na prvenstvu Srbije u Somboru 2004 godine u kategoriji do 105 kg
- III mesto na memorijalnom turniru “Erih Špajzer” u Baču 2004 godine u kategoriji do 105 kg
- Tri puta prvak Beograda 2002, 2003 i 2004 godine u kategoriji do 94 kg

Prelazak u KDTDS “Kamen” Indija 08.01.2005.

- I mesto na prvenstvu Srbije u Somboru za seniore 2005 godine u kategoriji do 105 kg
- I mesto na prvenstvu SCG za seniore u Subotici 2005 godine u kategoriji do 105 kg

Najbolji rezultat: Trzaj: 130 kg,
Izbačaj 152.5 kg

Roden 26.09.1969.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 01.01.1983.

- I mesto u trzaju i II mesto u bijatlonu na prvenstvu SFRJ 1989 godine u Splitu u kategoriji do 67.5 kg
- Višestruki prvak Srbije, Vojvodine i učesnik u osvajanju II mesta na ekipnom prvenstvu SR Jugoslavije 1997 godine
- Učesnik Balkanskog šampionata za juniore u Bugarskoj

Miodrag Belanović

Najbolji rezultati: Trzaj 112.5 kg,
Izbacaj 150 kg

Jovica Zoraja

Rođen 01.11.1971.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 21.09.1986.

- IV mesto na Prvenstvu SRJ u Baču 1994 godine u kategoriji do 94 kg

Prelazak u KDTDS "Kamen" 12.05.2003.

- III mesto na prvenstvu Srbije u Indiji 2007 godine u kategoriji +105 kg.
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za seniore u Somboru 2009 godine u kategoriji +105 kg

Najbolji rezultati: Trzaj 117 kg,
Izbačaj 145 kg.

Aleksandar Krivošija

Rođen 20.07.1981.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 17.02.1995.

- I mesto na prvenstvu Srbije i SR Jugoslavije za mlađe juniore 1997 godine u Baču u kategoriji do 54 kg
- I mesto na prvenstvu Srbije i SR Jugoslavije za kadete 1997 u Indiji u kategoriji do 54 kg
- I mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 1996 godine u kategoriji do 46 kg
- III mesto na prvenstvu Srbije i SR Jugoslavije za seniore u Subotici 1999 godine u kategoriji do 62 kg

Prelazak u KDTDS "Kamen" Indija 12.04.2000.

- II mesto na prvenstvu Srbije za seniore u Novom Bečeju 2000 godine u kategoriji do 56 kg

Najbolji rezultat: Trzaj 75 kg,
Izbačaj 100 kg

Admir Dusić

Rođen 11.01.1981.

Registrovan za KDT “Železničar” Indija 17.02.1995.

- I mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 1996 godine
- I mesto na prvenstvu Srbije i SR Jugoslavije za juniore u Leskovcu 1999 godine u kategoriji do 77 kg (Državni rekord: Trzaj 112.5 kg, Izbacaj 140 kg)

Prelazak u KDT “Partizan” Beograd 29.12.1999.

- I mesto na ekipnom prvenstvu SR Jugoslavije 2002 godine
- I mesto na memorijalnom turniru “Erik Špajzer” u Baču 2003 godine
- Učesnik Svetskog juniorskog prvenstva u Atini 2001 godine

Prelazak u KDTDS “Kamen” Indija 08.01.2005.

- I mesto na memorijalnom turniru “Erik Špajzer” u Baču u kategoriji do 94 kg (državni rekord: trzaj 137 kg)
- I mesto na prvenstvu SCG u Subotici 2006 godine sa ostvarenom internacionalnom normom (državni rekord: trzaj 140 kg, izbacaj 165 kg)

Najbolji rezultat: Trzaj 140 kg,
Izbacaj 165 kg

Sasa Grujić

Roden je 17.02.1981.

Registrovan za KDT “Železničar” Indija 18.09.1995.

- I mesto na prvenstvu Srbije i SR Jugoslavije za mlađe juniore, kadete i starije juniore u kategoriji do 54 kg 1998 godine (državni rekordi: trzaj 80.5 kg, izbacaj 100.5 kg)
- I mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 1996 godine

Prelazak u KDT “Partizan” Beograd 01.01.2002.

- I mesto na ekipnom prvenstvu SR Jugoslavije 2002 godine

Prelazak u KDTDS “Kamen” Indija 08.01.2005.

- IV mesto na Memorijalnom turniru “Erih Špajzer” 2006 godine.

Najbolji rezultat: Trzaj 105 kg,
Izbacaj 120 kg

Steva Miljuš

Rođen 17.01.1989.

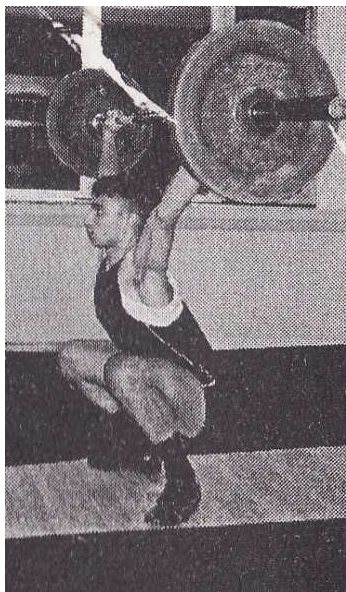
Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 06.03.2003.

- II mesto na ekipnom prvenstvu za Osnovne škole 2003 godine u Baču

Prelazak u KDT "Železničar" Indija 14.01.2004.

- I mesto na ekipnom prvenstvu za Osnovne škole 2004 godine u Baču
- III mesto na prvenstvu SCG za starije juniore 2004 godine u Subotici
- II mesto na prvenstvu SCG za mlađe juniore u Novom Bečeju 2004 godine

Prelazak u KDT "Crvena Zvezda" Beograd 10.12.2004.

- I mesto na prvenstvu Beograda 2005 godine
- II mesto na prvenstvu SCG za mlađe u Subotici 2005 godine
- II mesto na prvenstvu SCG za starije juniore u Beogradu 2006 godine
- I mesto na Balkanskom promotivnom kupu 2006 godine u Karatašu

Povratak u KDTDS "Kamen" Indija 24.02.2007.

- IV mesto na prvenstvu Srbije za seniore u Indiji 2007 godine

Najbolji rezultat: Trzaj: 96 kg,
Izbačaj: 107 kg

Dragan Vivod

Roden 22.03.1989.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 09.05.2002.

- I mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 2004 godine
- II mesto na prvenstvu SCG u Novom Bečeju 2004 godine
- III mesto na prvenstvu SCG za starije juniore u Subotici 2005 godine
- II mesto na prvenstvu SCG za mlađe juniore u Novom Bečeju 2005 godine

Prelazak u KDTDS "Kamen" Indija 24.02.2007.

- II mesto na prvenstvu Vojvodine za starije juniore u Baču 2009 godine
- II mesto na prvenstvu Srbije za juniore u Indiji 2009 godine

Najbolji rezultat: Trzaj 92 kg,
Izbačaj 121 kg

Roden 13.04.1991.

Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 25.10.2006.

- I mesto na prvenstvu Srbije za mlade u Beogradu 2008 godine
- Višestruki osvajač medalja na juniorskim prvenstvima Vojvodine
- II mesto na Svetosavskom turniru za Srednje škole u Indiji 2009 godine

Milidar Kondić

Najbolji rezultat: Trzaj 90kg,
Izbačaj 115 kg

Dragan Lavrek

Roden 23.02.1994.

Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 15.02.2008.

- II mesto na Svetosavskom turniru za Osnovne škole u Indiji 2009 godine
- III mesto na turniru Vojvodine za juniore u Novom Bečeju 2009 godine
- II mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 2009 godine
- III mesto na ekipnom prvenstvu Srbije za Osnovne škole u Beogradu 2009 godine
- IV mesto na pojedinačnom prvenstvu Vojvodine do 23 godine u Subotici 2009 godine
- III mesto na pojedinačnom prvenstvu Vojvodine za mlade u Novom Bečeju 2009 godine

Najbolji rezultat: Trzaj 70 kg,
Izbačaj 90 kg

Ljubiša Đorđević

Roden 01.11.1992.

Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 19.09.2008.

- II mesto na prvenstvu Srbije za mlade u Beogradu 2008 godine
- II mesto na Svetosavskom turniru u Indiji 2009 godine
- II mesto na turniru Vojvodine za juniore u Novom Bečeju 2009 godine
- II mesto na prvenstvu Srbije za juniore u Indiji 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za mlađe seniore do 23 godine u Subotici 2009 godine

- III mesto na prvenstvu Srbije za mlađe seniore u Baču 2009 godine
- II mesto na pojedinačnom prvenstvu Vojvodine za mlade u Novom Bečeju 2009 godine

Najbolji rezultat: Trzaj 86 kg,
Izabačaj 110 kg

Roden 30.12.1991

Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 12.02.2009.

- III mesto na prvenstvu Vojvodine za juniore u Baču 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za seniore u Somboru 2009 godine
- IV mesto na turniru Vojvodine za juniore u Novom Bečeju 2009 godine

Miladin Milošević

Najbolji rezultat: Trzaj 70 kg,
Izbačaj 90 kg

Roden 13.05.1995.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 04.04.2008.

- II mesto na Svetosavskom turniru u Indiji 2008 godine
- II mesto na prvenstvu Vojvodine za mlade u Indiji 2008 godine

Ivan Đurđević

Prelazak u KDTDS "Kamen" Indija 01.12.2008.

- I mesto na Svetosavskom turniru u Indiji 2009 godine
- III mesto na turniru Vojvodine za juniore u Novom Bečeju 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za juniore u Baču 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za seniore u Somboru 2009 godine
- IV mesto na prvenstvu Srbije za juniore u Indiji 2009 godine
- II mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 2009 godine
- III mesto na ekipnom prvenstvu Srbije za Osnovne škole u Beogradu 2009 godine
- II mesto na prvenstvu Vojvodine za mlađe seniore do 23 godine u Subotici 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Srbije za mlađe seniore u Baču 2009 godine
- III mesto na pojedinačnom prvenstvu Vojvodine za mlade u Novom Bečeju 2009 godine

Najbolji rezultat: Trzaj: 60 kg,
Izbačaj 80 kg

Boško Miljuš

Roden 22.10.1993.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija

- I mesto na Svetosavskom turniru u Indiji 2008 godine
- II mesto na prvenstvu Srbije za juniore u Beogradu 2008 godine
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za seniore u Somboru 2008 godine
- I mesto na prvenstvu Vojvodine za mlade u Indiji 2008 godine
- I mesto na prvenstvu Srbije za mlade u Beogradu 2008 godine

Prelazak u KDTDS "Kamen" Indija 01.12.2008.

- I mesto na Svetosavskom turniru za Osnovne škole u Indiji 2009 godine
- II mesto na turniru Vojvodine za juniore u Novom Bečeju 2009 godine
- II mesto na prvenstvu Vojvodine za juniore u Baču 2009 godine
- II mesto na prvenstvu Vojvodine za seniore u Somboru 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Srbije za juniore u Indiji 2009 godine
- II mesto na ekipnom prvenstvu Osnovnih škola u Baču 2009 godine
- III mesto na ekipnom prvenstvu Srbije za Osnovne škole u Beogradu 2009 godine
- I mesto na prvenstvu Vojvodine za mlade seniore do 23 godine u Subotici 2009 godine na kom je oborio **državni rekord** za mlade u kategoriji do 50 kg u trzaju 61 kg
- II mesto na prvenstvu Srbije za mlade seniore u Baču 2009 godine
- I mesto na pojedinačnom prvenstvu Vojvodine za mlade u Novom Bečeju 2009 godine na kom je oborio **državni rekord** za mlade u kategoriji do 50 kg u izbačaju 81 kg

Najbolji rezultat: Trzaj 67 kg,
Izbačaj 85 kg

Saša Šer

Rođen 11.07.1992.

Registrovan za KDT "Železničar" Indija 05.07.2007.

- III mesto na prvenstvu Vojvodine za juniore u Somboru 2007 godine
- III mesto na prvenstvu Srbije za mlade u Somboru 2007 godine
- II mesto na prvenstvu Vojvodine za mlade u Indiji 2007 godine
- II mesto na Svetosavskom turniru u Indiji 2008 godine
- II mesto na prvenstvu Vojvodine za juniore u Novom Bečeju 2008 godine

Prelazak u KDTDS "Kamen" Indija 01.12.2008.

Najbolji rezultat: Trzaj 66 kg,
Izbačaj 86 kg

Roden 24.11.1989.

Registracija za KDT "Kamen" Indija 11.03.2009.

- II mesto na prvenstvu Vojvodine za juniore u Baču 2009 godine
- V mesto na prvenstvu Vojvodine za seniore u Somboru 2009 godine
- V mesto na prvenstvu Srbije za juniore u Indiji 2009 godine
- III mesto na prvenstvu Vojvodine za mlađe seniore do 23 godine u Subotici 2009 godine

Dragan Krivošija

Najbolji rezultat: Trzaj 60 kg,
Izbačaj 70 kg

5.2 TAKMIČARI U DISCIPLINI SNAGE I “STRONG MAN-u”

Igor Mitrović

Rođen 18.10.1974.

Registrovan za KDT “Železničar” Indija 01.01.1999.

- Učesnik protestnih takmičenja u vreme NATO agresije na SR Jugoslaviju 1999 godine na kojima je obarao državne rekorde u čučnju (285 kg) i vučenju (275 kg)

Prelazak u KDT “Partizan” Beograd 01.01.2001.

- I mesto na ekipnom prvenstvu SR Jugoslavije u disciplini snage 2001 godine
- I mesto na prvenstvu SR Jugoslavije u disciplini snage 2001 i 2002 godine

Prelazak u KDTDS “Kamen” Indija 01.01.2003.

- I mesto na prvenstvu SR Jugoslavije 2003 i 2004 godine
- I mesto na prvenstvu SCG 2005 i 2006 godine
- I mesto na gala kupu u Nišu 2007 godine na kojem je oborio državne rekorde u čučnju (351 kg), u vučenje (340 kg) i trijatlону (885 kg) u kategoriji do 125 kg

Učesnik je mnogih domaćih i međunarodnih “Strong Man” takmičenja od kojih su dva u organizaciji KDTDS “Kamen” 2003 i 2005 godine

Najbolji rezultat: Čučanj 351 kg
Potisak sa klupe 210 kg
Vučenje 340 kg

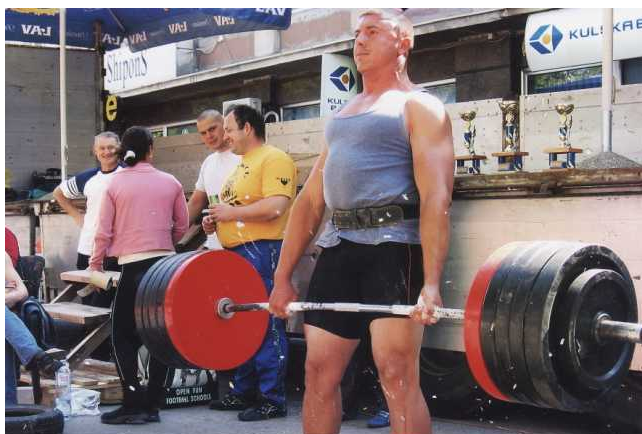
Rođen 10.07.1982.

Registracija za KDTDS "Kamen" Indija 12.09.2001.

- I mesto na prvenstvu SR Jugoslavije u disciplini snage u Beogradu 2002 godine
- I mesto na prvenstvu SCG u disciplini snage u Leskovcu 2006 godine
- I mesto na gala kupu u disciplini snage u Nišu 2008 godine

Milan Potkonjak

Najbolji rezultat: Čučanj 265 kg
Potisak sa klupe 165 kg
Vučenje 300 kg

Aleksandar Radaković

Roden 26.01.1984.

Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 28.09.2000.

- II mesto na prvenstvu SR Jugoslavije u Beogradu 2002 godine
- II mesto na seniorskom prvenstvu SCG u trijatlону u Bačkoj Palanci 2005 godine
- I mesto na juniorskom prvenstvu SCG u trijatlону u Bačkoj Palanci 2005 godine na kojem je oborio državni rekord u čučnju (200 kg) u kategoriji do 75 kg
- I mesto na juniorskom prvenstvu Srbije u Bačkoj Palanci 2006 godine
- I mesto na prvenstvu Vojvodine u Indiji 2006 godine na kojem je oborio državne rekorde za juniore u čučnju (211 kg) i vučenju (223 kg) u kategoriji do 82.5 kg

Najbolji rezultat: Čučanj 211 kg
Potisak sa klupe 165 kg
Vučenje 223 kg

Nikola Lavrek

Roden 24.09.1985.

Registrovan za KDTDS "Kamen" Indija 04.04.2005.

- III mesto na prvenstvu SCG u Vršcu 2005 godine
- I mesto na prvenstvu SCG u Bačkoj Palanci 2005 godine (SSDT)
- I mesto na Gala kupu u Nišu 2005 godine
- I mesto na prvenstvu SCG u Zaječaru 2006 godine
- I mesto na juniorskom prvenstvu SCG u Bačkoj Palanci 2006 godine

- I mesto na Gala kupu u Nišu 2006 godine
- III mesto na prvenstvu Srbije u Knjaževcu 2008 godine

Najbolji rezultat: Čučanj 200 kg
Potisak sa klupe 170 kg
Vučenje 240 kg

Branko Ostojić

Rođen 26.12.1979.

Registrovan za KDTAG "Herkul" Bački Petrovac 21.05.2003.

- I mesto na prvenstvu SCG i trijatlону u Vršcu 2005 godine
- I mesto na prvenstvu Srbije u potisku sa klupe u Bačkoj Topoli 2007 godine
- I mesto na gala kupu u Nišu 2007 godine
- I mesto na kupu Indije u potisku sa klupe 2007 godine

Prelazak u KDTDS "Kamen" 01.01.2008.

- I mesto na prvenstvu Srbije u trijatlону u Knjaževcu 2008 godine
- III mesto na prvenstvu Srbije u potisku sa klupe u Beogradu 2008 godine
- I mesto na otvorenom prvenstvu Crne Gore u potisku sa klupe u Bijelom Polju 2008 godine
- II mesto na prvenstvu Srbije u powerliftingu u Novim Banovcima 2009 godine

Najbolji rezultat: Čučanj 190 kg
Potisak sa klupe 170 kg
Vučenje 240 kg

5.3 OSTALI TAKMIČARI I ČLANOVI

Boško Kosanović

Jadranko Mihić

Dragan Mihalj

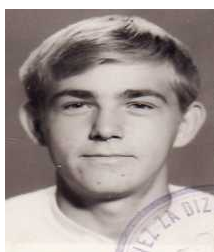
Dragan Vukelić

Franja Ilijević

Ilija Kesić

Ivan Makovski

Sreta Marić

Josip Šarec

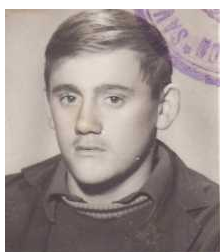
Milan Kurtović

Slobodan Kresojević

Petar Došen

Mirko Nemeš

Simo Drobac

Ivo Lukić

Zoran Ralić

Timota Pilić

Vitomir Klisarić

Zdravko Lepir

Zoran Pavić

Slobodan Kresojević

Ljubomir Radanović

Milutin Kočinac

Edhem Muminović

Č enad Fazlijević

Darko Tot

Dušan Barać

Dalibor Jurić

Željko Belanović

Steva Lipkaj

Goran Đurđević

Miloš Majkić

Damir Purkat

Helena Draženović

Božidar Antunović

Petar Turčinović

Miloš Čećanović

Mihalj Koroknai

Jumer Fazlijević

Damir Sabo

Milan Ostojić

PREDSEDNICI:

Dipl. Ing.
Mladen Bošnjaković

Dipl. ing.
Savo Krtinić

Milivoj Krivošija

Miro Jovanović

Milinko Palija

Miroslav Radonjić

Jakob Šer

Branko Krivošija

6. STATISTIČKI PODACI

1953 godine stigli su tegovi u inđiju u DTV "Partizan".

Prvi takmičari i osnivači kluba su: Blažić Đorđe,
Jovanović Miro,
Mićević Ljubomir,
Početak Milenko,
Radivojević Slobodan - Braca Laza.

Godine 1959 klub menja ime iz KDT "Mladost u DTV "Partizan". Pod tim imenom će se takmiciti do 1973 godine kada menja ime u KDT "Železničar" koje nosi i dan danas.

Tokom 60-ih godina za juniore u SFRJ osvajači medalja:

Maletić Miomir,
Đurđević Pavle,
Šarec Josip,
Pjevac Petar,
Radanović Ljubomir – Mačak.

Nosioci medalja SFRJ 70-ih za juniore:

Kurtović Milan,
Lepir Zdravko,
Diković Mirko,
Kresojević Slobodan,
Pilić Timotije,
Radonić Miroslav,
Vukas Dušan,
Mihić Jadranko,
Maksimović Slobodan,
Pavić Zoran,
Makovski Ivan,
Nemeš Mirko,
Gašparović Petar,
Crljen Toma,
Došen Petar,
Horvat Miro,
Kosanović Boško,
Lukić Ivo,
Ćujić Ljubomir,
Martić Milenko,
Vukelić Dragan,
Đaniš Milovan,
Kovač Stevan,
Birtašić Milenko,
Mihalj Dragan,
Gmijović Dragan,

Grubišić Borislav,
Ilijević Ilija,
Ilijević Franja,
Maletić Vlado,
Zinajić Stevan,
Drobac Simo,
Tadić Petar,
Ljukovčanin Boško,
Jurišić Zdenko,
Klisarić Vitomir
Topić Milko,
Horn Karlo.

Nosioci medalja SFRJ 70-ih za seniore:

Lepir Zdravko,
Vukas Dušan,
Maletić Miomir,
Gasparović Petar,
Nemeš Mirko,
Došen Petar,
Drobac Simo,
Maksimović Slobodan.

Nosioci medalja za juniore 80-tih:

Horn Karlo,
Đorđević Predrag,
Krivošija Goran,
Kočinac Milutin,
Belanović Miodrag,
Maksimović Slobodan,
Lepir Zdravko,
Đurđević Goran,
Ralić Zoran,
Topić Milko,

Nosioci medalja 80-ih za seniore:

Horn Karlo,
Đorđević Predrag,
Krivošija Goran,
Kočinac Milutin,
Belanović Miodrag,
Maletić Miomir.

Nosioci medalja 90-ih za juniore SRJ:

Grujičić Saša,
Dušić Admir,
Obeid Nadim,
Turčinović Petar,
Fazlijević Jumer,
Krivošija Aleksandar,
Ostojić Milan,
Belanović Željko,

Nosioci medalja za seniore 90-ih SRJ:

Grujičić Saša,
Dušić Admir,
Krivošija Goran,
Krivošija Aleksandar,
Lipkaj Stevan,
Marić Sreta,
Kočinac Milutin,
Muminović Edhem,
Belanović Miodrag,

Nosioci medalja od 2000-te za juniore:

Barać Dušan,
Milivojević Zoran,
Vivod Dragan,
Milivojević Goran,
Bešić Milan,
Damjanović Lazar,
Tot Darko,
Miljuš Stevan,
Milošević Nebojša,
Lužajić Stevan,
Kondić Milidar,
Miljuš Boško,
Đorđević Ljubiša,
Đorđević Ivan,
Lavrek Dragan.

Nosioci medalja od 2000-te za seniore:

Barać Dušan,
Tot Darko,
Krivošija Goran,
Zoraja Jovica,
Dušić Admir,
Grujičić Saša,
Kočinac Milutin,

Krivošija Aleksandar,
Miljuš Steva

Rekorderi ENRJ:

Maletić Miomir

Rekorderi SFRJ:

Za juniore: Horn Karlo,
Kurtović Milan,
Lepir Zdravko,
Kočinac Milutin,
Đorđević Predrag,
Gmijović Dragomir,

Za seniore: Maletić Miomir,
Horn Karlo.

Rekorderi SRJ:

Za juniore: Grujičić Saša,
Miljuš Stevan,
Dušić Admir,
Barać Dušan.

Za seniore: Dušić Admir,
Kočinac Milutin,
Krivošija Goran,
Grujičić Saša.

Državni rekorderi u disciplinama snage za SRJ:

Mitrović Igor,
Fazlijević Ćenad,
Ostojić Branko,
Radaković Aleksandar,
Dušić Admir,
Lavrek Nikola,
Ćećanović Miloš.

Reprezentativci ENRJ:

Juniori: Maletić Miomir

Seniori: Maletić Miomir

Reprezentativci SFRJ i SRJ:

Juniori: Đurđević Pavle,
Šarec Josip,
Pjevac Petar,
Horn Karlo,
Kočinac Milutin,
Đorđević Predrag,
Belanović Miodrag,
Dušić Admir.

Seniori: Krivošija Goran,
Horn Karlo,
Kočinac Milutin,
Đorđević Predrag.

Priznanja koje je KDT “Železničar” dobio:

Oktobarska nagrada 1975 godine povodom ulaska u prvu saveznu ligu.
Miomir Maletić – Oktobarska nagrada 1980 godine za omasovljenje sporta i rezultate postignute za dizanje tegova.
Povelja od SJDT (savez Jugoslavije za dizanje tegova) Maletić Miomiru, Krivošija Goranu i Kočinac Milutinu.
Zahvalnica od SSDT KDTDS “Kamenu” i Krivošija Goranu.

Prilikom formiranja samoupravne interesne zajednice za najboljeg sportistu godine proglašen je Kurtović Milan – dizač tegova.

Horn Karlo je tri puta izabran za najboljeg sportistu Indije od saveza sportova Opštine Indije.
Horn Karlo je 1981 i 1982 izabran za najboljeg sportistu srema.

Predsednici u dizanju tegova od formiranja:

Došen Uroš za KDT “Mladost” do 1959 godine.
Klub prelazi u sekciju DTV “Partizana” i rukovodstvo je bilo iz DTV “Partizana”.
Prvi predsednik KDT “Železničara” je Bošnjaković Mladen 1975-1978, zatim Krtinić Savo 1978-1982, Ajbek Đura 1982-1986, Lajović Jovica 1986-1990, Jovanović Miro 1990-1994, Krivošija Milivoj 1994-1997, Palija Milinko 1997-2003, Radonjić Miroslav 2003-2007, Šer Jakob od 2007 godine. Za KDTDS “Kamen” predsednik je Krivošija Branko od 1999 godine.

Treneri u dizanju tegova od formiranja:

Početak Milenko 1953 - 1956
Trifunski Mladen 1956 - 1958
Maletić Miomir 1958 - 1993
Krivošija Goran 1993 - 1998
Maletić Miomir 1998 -
Za KDTDS “Kamen”:
Krivosija Goran 1999-

Sudijski kadar:

Đurđević Pavle – Internacionalni sudija II kategorije

Palija Mlinko – Nacionalni sudija I kategorije

Jovanović Miro – Nacionalni sudija II kategorije

Ajbek Stevan – Nacionalni sudija II kategorije

Ajbek Djura – Nacionalni sudija II kategorije

Maletić Miomir – Nacionalni sudija II kategorije

7. FOTODOKUMENTACIJA

NA TROMEČU KLUBOVA PRVE SAVEZNE LIGE

Borovo, prema očekivanju

SUBOTICA — Vodeće Borovo bilo je najbolje u tromeću u Subotici i zasluženo osvojilo prvo mjesto ispred domaćeg Spartaka i sarajevske Bosne.

REZULTATI:

SPARTAK: Rožnik 162,5 (72,5+90), Sarvaš 152,5 (67,5+85), Anđelović 212,5 (100+112,5), Sloboda 232,5 (107,5+125), Kajdoči 270 (120+150), Romek 212 (95+120).

BOSNA: Ružičić 180 (80+100), Bečarević 215 (95+125), Kulić 275

(120+155), Soldo 275 (130+140), Skeber 315 (155+190).

BOROVO: Rudusinović 235 (100+135), Osmanović 250 (110+140), Krivošija 260 (115+145), Đorđević 295 (130+165), Kordić 285 (120+165), Bakarić 267,5 (115+152).

POREDAK: 1. Borovo 4 (1595 bodova), 2. Bosna 2 (1548), 3. Spartak 0 (1335).

M. BRUSTULOV

ДИЗАЊЕ ТЕГОВА

ИНЂИЈЦИ У ПРВОЈ САВЕЗНОЈ ЛИГИ

- To je prva sportska ekipa ovog grada u najvišem stepenu taničenja

Дизачи инђијског Железничара се утврдили су велики успех. Као први из друге савезне Лиге — Инђије — пошати су нови чланови Прве савезне Лиге.

Ово је досад прва спортска екипа из Инђије која ће се такмичити у првој савезној лиги. Овако велики успех остварили су Нестарисон Бошња, Косовић, Петар Гашић, Милош Стојић, Крстојевић, Јосип Шарец, Ђубомир Ђурић, Петар Талић, Мирко Немец, Милош Костић, Павле Чукић, Душан Вучас и Миомир Малетић.

Данас у клубу има 80 активних чланова, осам оmlадинца и 12 оmlадинки. Десет државних рекорда за мла

де јуниоре држе чланови овог клуба који су исти поправљали 30 пута. Прваки Југославије за ову годину су Милар Гашић, перован и Ђубомир Малић у средњој категорији, а Бошња, Косовић, Петар Гашић и Ђубомир Чукић су прваки Србије. Иначе, дизање тегова у Инђији потиче од 1883 године. Највећи успех до сада имао је клуб екипе и тренер Миомир Малетић који је 1928. године био првак и рекордер Југославије, а 1941. године као члан оmlадинске репрезентације Југославије на интернационалном турниру у Бечу заузео је друго место. Павле Чукић 1941. и 1942. године био оmlадински првак Југославије.

Највећи успех: Миомир Малетић

ПОЈЕДИНАЧНО ПРВЕНСТВО ВОЈВОДИНЕ У ЧУДОВ

НИКОКАО НОВОСАЂАНИ

- Чланови Славије и Партизана освојили већину првих места
- Гранич из Славије напаво судију

ПРВИ СПОРТИСТ ГОДИНЕ У ИНЂИЈИ

Дизач тегова — Малетић

- ▲ За екипу године проглашен атлетски клуб Железничар

Инђија, 15. јануара. ПРЕМА анкети коју је спровела редакција листа „Трибина“ из Инђије, први пут ове године бориш су најбољи спортиста и спортска екипа у овом граду. За најбољег спортисту Инђије проглашен је, већином гласова, Миомир МАЛЕТИЋ, првак државе у лакој категорији за дизање тегова. Ово признање Малетић је добио као узораи спортист, тренер и спортиста који је својим радом допринео оmlадинској физичке културе у Инђији.

Друго и треће место заузеле су два прослављена репрезентативца ВУЈАКЛИЈА и СУБОТИЋ, док је четврто и пето припало рукометашу ВУЈАКЛИЈИЋУ и најбољем фудбалеру ФК „Инђије“ Јовану РАДИЋУ.

За најбољу спортску екипу проглашен је АК Железничар из Инђије. Ова екипа спада у ред најбољих у земљи, а у својим редовима има и неколицину познатих репрезентативца и рекордера. Гледатељ од другог до петог места је следећи: дизаачи клуб Партизан, рукометни клуб Железничар, шаховски клуб Железничар и фудбалски клуб Инђије.

Избор најбољег спортисте и најбоље спортске екипе Инђије постаће од ове године традиционалан, а покровитељ ће бити редовно редакција листа „Трибина“.

ИНЂИЈСКИ АС 1899: Миомир Малетић

З. ВУМИЋ

ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ ☆ четвртак, 15. јануар 1970.

Пет деценија другује с теговима

nung wie beim Volksfest: Die Fans in Regen staunten über die starken Schwaben – und vor allem über Feilbachs jugoslawischen Supermann Karlo Horn (Foto links)

Der Superstar war Fellhachs Karlo Herr

Karls Hosen
Helmut Unger mit 122,5 Kilogramm (1) übertrug schwer, daß er sich im Stadion auch mit 120 kg regelrecht abquälte. Versaum verdankte Unger allein drei Messuren Götzendörfer. Ein Fechtbalk am Samstag alle: Superstar Karls Hosen

ПЕТ ДЕЦЕНИЈА ТЕШКЕ АТЛЕТИКЕ

Stana
na

INDIJA -
Indije za sp
juće je pro
metašicu
Draganu Sta
priznanje d
godine, i afe
tativca, član
iz Indije Sa

Za najuspješnije kolektive proglavili su rukometni timovi koji se uspješno plasirali u Prvoj ruci.

Stanićeva i Radenković najbolji sportisti Idije

...pština Indija finansira više od 50 sportskih klubova. On je istakao da je prioritetni zadatak da se definišu oni klubove koji žele i mogu da stvaraju vrhunske domete i da očekaju spremno "Univerzijadu 2009" sa nekoliko

izgradnja 2007. sa nekoliko ljubova u višim rangovima akmičenja. U 2008. godini očinje izgradnja nove sportske hale u Indiji i montažna hala u Beški za potrebe Univerzijade.

G. U.

НАЈБОЉИ ЈУНИОРИ СФРЈ
У ДИЗАЊУ ТЕГОВА

ШАМПИОНАТ

БИРАМО МЛАДУ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ

У недељу 13. фебруара 1966. године са почетком у 9,30 часова одржаће се шампионат најбољих јуниора СФРЈ у дизању тегова. На такмичењу ће се извршити селекција за младу репрезентацију СФРЈ у дизању тегова за 1966. годину. Такмичење ће се одвијати у два дела:

За јуниоре до 20 година старости (млађи јуниори)
За такмичаре до 23 година старости (старији јуниори)

На такмичењу ће учествовати око 30 најбољих представника из свих наших република. Од позитивних такмичара учествоваће:

ЂУРА КЕРМЕНИ (Зрењанин) државни првак и рекордер у средњој категорији.
ЗЛАТКО КОВАЧИЋ (Осијек) државни првак и рекордер у лакој категорији.
ВИКТОР МАЛЕЋ (Сарајево) државни првак и рекордер у неролокој категорији.
НАЊЕ СОЉАР (Љубљана) државни првак у лакатанској категорији.

Очекује се и учешће младих талената — будућих рекордера:

НЕНАД СТОЈАНОВ (Београд) републички рекордер тежике категорије.
КАДРИЈА ИХИЋ (Сарајево) републички рекордер средњетешке категорије, као и најбољих представника домаћина ове приредбе:
ПАВЛЕ БУРЂЕВИЋ И ШАРЦЕ ЈОСИП (Ипбија).

Ипбија, 13. II. 1966. год.

САВЕЗ ЗА ДИЗАЊЕ ТЕГОВА
СРБИЈЕ

Штампа: Графички центар Н. Београда

ТРАГОМ ДОБИТНИКА ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ
ИНБИЈЕ

ЖЕЉОМ ДО УСПЕХА

Чланови дизаачког клуба Железничар из Ипбије, уз максималне услове и велики ентузијазам, пласирали су у Прву савезну лигу

НАГРАДА У ПРАВИ РУЦИ: Чланови дизаачког клуба „Железничар“ из Ипбије

Ипбија, 30. октобра

МЕЂУ овогодишњим добитницима Октобарске награде Ипбије, издваја се и дизаачки клуб „Железничар“. Ова награда представља само један део признања за испуњеност унесених су постигли ови такмичари. Јер је такмичарство само извесно великом ентузијазму и самодисциплином Ипбија добила да први пут у својој историји представника у једној Првој савезној спортој лиги.

Овај успех још је значајнији ако се зна да је четири тренери без најквалитетнијих услова за рад. На пут се често нило средстава самим такмичарима. Тоје било сменити у модрином хотелу. Пutoвало се да би се побољшало, а награда та та биле су честитке тренера и његове речи — издржајемо и у Прву лигу се морамо пласирати.

Међутим, пласман у Прву лигу није једини успех овог клуба који данас окупља више од 80 младина. У његовим редовима налази се 9 државних рекордера за млађе јуниоре, државни првак ПЕТАР ГАШПАРЕВИЋ, који је 18 пута оборио државни рекорд, и Такмичар ПИЛИЋ. Два младина, КОСАНОВИЋ и ГРУЊИЋ првак су Србије у својој категорији, а тренер Миомир Малетић до недавно је био стални члан репрезентације.

Поред њих заслужни су за улазак у Прву лигу и ПЕТАР ДОШЕВ, Бранко КОСАНОВИЋ, Славомир КРЕСОВИЋ, Јосип НАРАЦ, Љубомир ДУБИЋ, ПЕТАР КАТИЋ, Мирко ПЕЋИЋ, Ивица КЕСИЋ, Павле БУРЂЕВИЋ, Душан ВУКАС и други.

3. ДУМИЋ

сремске новине

СРЕМСКИ СРБИ

ИНБИЈА

ЖЕЛЕЗНИЧАР ПРЕД НОВИМ УСПЕСИМА

Клуб дизаача тегова Железничар у Ипбији постоји од 1953. године. Клуб има преко 80 чланова, углавном ученика Техничког средњошколског центра. Тренер дизаача тегова је професор физичког васпитања Миомир Малетић.

Од пре месец дана Железничар је постигнути резултатима доспео у I савезну лигу. Овакав успех дошао је, каже професор Малетић, после обарања државних рекорда 30 пута током ове године. Чланови клуба дизаача тегова важила су свакодневно у пројекти. На свакодневно вежбање су принуђени, јер немају довољно тегова за све дизааче.

Чланови Железничара Тимота Пилић и Петар Гашпаревић освојили су прво место на државном првенству у неролокој категорији.

Републички првак у истој дисциплини су и Бранко Косановић, Петар Гашпаревић, Љубомир Душан и Тимота Пилић.

Како је овај клуб без иједног пораза на такмичењима у 1974. години, надају се да ће и 24. овога месеца на војевођанском турниру у Сомбору за млађе јуниоре постићи запажене резултате. Овај турнир одржан 21 такмичења, а то су и припремни тренинзи учесници.

Ил. В.

ДИЗАЊЕ ТЕГОВА

ПОНОВО НА ПУТЕВИМА УСПЕХА

Дизање тегова у Ипбији има дугу и светлу традицију. Још 1953. године група ентузијаста оснива клуб, под именом »Младост«. После неколико година клуб мења име у »Партизан«, а од 1973. године носи садашње име Железничар. Већи успеси везани су за име Миомира Малетића и данас активног такмичара, вишеструког југословенског репрезентативца и рекордера.

Када сам био омладински првак државе и други у сениорској конкуренцији 1959. године, такмичио сам се у позајмљеној опреми, сећа се Малетић.

Најсветлији тренуци ипбијских дизаача тегова бележени су у периоду од 1962 — 1968 године. Сетимо се само, наравно поред Малетића, Бурђевића који је освојио титуле омладинског првака затим Шарца, Пјевца и других.

Екипно, највећи успех, Железничар је постигао 1966. године када је освојио наслов првака Србије.

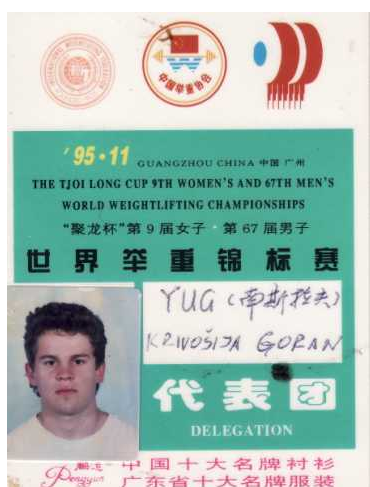
Након тога дизање тегова губи у популарности. Настају тежки дани; пет година трајала је та криза. Кренуло се испочетка. Отворена је омладинска школа. Последњих година ипбијски такмичари поново бележе успехе: Куртовић, Косановић, Гашпаревић на државним првенствима освајају титуле најбољих. Железничар 1975. године постаје члан Прве савезне лиге. Због великих трошкова лига је укинута, а формиране су регионалне лиге. Ове године Железничар је заузео четврто место, што је оцењено као велики успех с обзиром да је његова група међу најјачима.

Стеван Николић

Pehari:

1. II mesto na ekipnom prvenstvu Vojvodine za OŠ u Baču 2009 godine
2. Kup Subotice Goranu Krivošiji 2004 godine
3. II mesto na ekipnom prvenstvu Jugoslavije u Novom Bečeju 1996 godine
4. III mesto na ekipnom prvenstvu Jugoslavije u Novom Bečeju 1997 godine
5. II mesto na ekipnom prvenstvu Jugoslavije u Indiji 1994 godine
6. I mesto na ekipnom prvenstvu Jugoslavije za OŠ u Baču 1996 godine
7. Za uspomenu na učešće u osvajanju prvenstva Jugoslavije za 1987 godinu OKDU "Borovo" Borovo Goranu Krivošiji i Predragu Đorđević u
8. Oktobarska nagrada grada Indije za 1974 godinu KDT "Železničaru"
9. I mesto na ekipnom prvenstvu SCG za OŠ u Baču 2004 godine
10. II mesto na ekipnom prvenstvu SCG za OŠ u Baču 2003 godine
11. I mesto na ekipnom prvenstvu SCG za OŠ u Baču 2005 godine

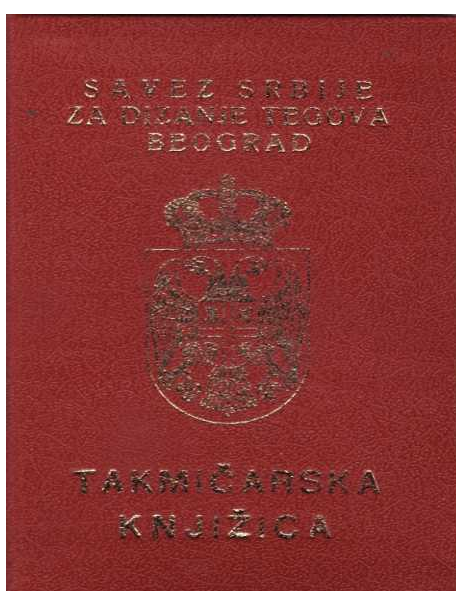
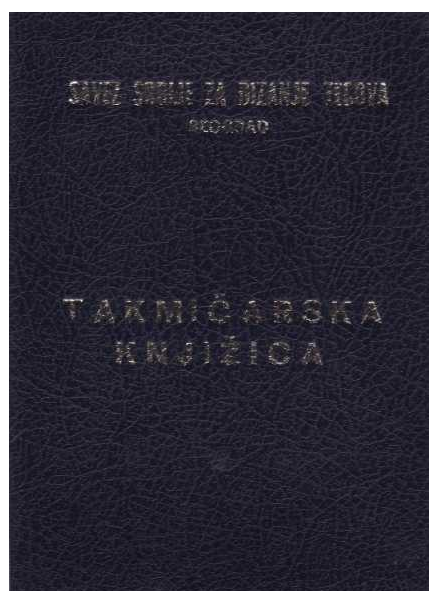
Akreditacija sa Svetskog Prvenstva u Kini

IWF CALENDAR 2009			
January	15.01.2009 - 17.01.2009	IWF World Cup & 1st Francophone International Tournament	IWFY, Myanmar, NZL
February			
March			
07.03.2009 - 10.03.2009	2nd Hangzhou International Invitational Cup	Spain, IRI	
April			
01.04.2009 - 01.04.2009	European Championships	Bucharest, ROM	
01.04.2009 - 01.04.2009	Asian Benelux/Japan/Truth Champs - Zone 1	TY	
01.04.2009 - 01.04.2009	International Coaching, Referee and Medical Symposium	Kash Island, IRI	
01.04.2009 - 01.04.2009	IWF Electoral Congress	ESP	
May			
01.05.2009 - 03.05.2009	St. Helens, Ebelco Australia Women's Tournament	Lochen, AUT	
01.05.2009 - 03.05.2009	Asian Benelux/Japan/Truth Champs - Zone 2	TY	
June			
01.06.2009 - 01.06.2009	Junior World Championships	Constanta, ROM	
04.06.2009 - 07.06.2009	Pan American Championships	Chicago, USA	
26.06.2009 - 05.07.2009	Mediterranean Games	Pescara, ITA	
August			
September			
October			
10.10.2009 - 18.10.2009	World Masters Games	Sydney, AUS	
18.10.2009 - 25.10.2009	2nd Warsaw Solidarity Games	Taiwan, IRI	
17.10.2009 - 17.10.2009	2nd International Tournament (Solidarity Memorial)	Indija, SRB	
November			
17.11.2009 - 27.11.2009	World Weightlifting Championships	Gwangju City, KOR	
December			
07.12.2009 - 11.12.2009	East Asian Games - Weightlifting	Hong Kong, HKG	

Kalendar svetske federacije

Poziv za učešće KDT "Żelazniak" na dvomecz sa KDT "Bidość" iz Poljske

Takmičarske knjižice: stara, levo, i nova (od 2008 godine) desno, dizajnirana od strane Gorana Krivošije i Milana Mihajlović a

*Bundesliga Fellbach 1990/1991 levo stoje:
Menager Klaus Beurer, Karlo Horn, Reinhard Sauter, Helmut Unger,
Fisioterapeut Ewald Götzendorfer,
sede: Viktor Busik, Trener Laszlo Szabo, Jens Peter, Andreas Wagner*

Sa priprema na Zlataru 1986 godine

*Sabo, Đurđević
Maletić i Pjevac*

*Mihajlović, Gertruda Sloboda,
Maletić i Jocković
u Gracu 1961 godine*

Trening

*Članovi reprezentacije Jugoslavije
Kraljević, Avlijaš
i Maletić 1964 godine*

Maletić , Tomljenović i Urankar

Grac, 1961 godine

Trening

Pripreme na Vlasini 1978 godine

Trening

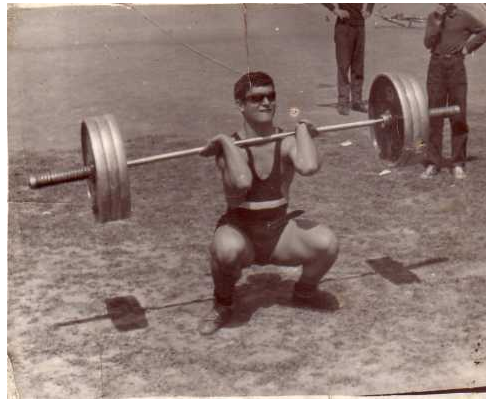
Ekipa Novog Sada 1970 godine

Maletić sa klupskim drugovima iz Novog Sada

Šarec, Đajić i Đurđević 1966 godine

Đurđević za vreme terninga 1969 godine

Đurđević na takmičenju

Đajić (levo), Đurđević (desno)

Đurđević

DOBRODOŠLI U INĐIJU

NA “II MEĐUNARODNI MEMORIJALNI
TURNIR VLADAN MIHAJLOVIĆ ”
i
“I KUP INĐIJE”
17. oktobar 2009

Indija, Srbija

WELCOME TO INĐIJA

ON THE “II INTERNATIONAL TOURNAMENT
VLADAN MIHAJLOVIĆ MEMORIAL ”
and
THE “I CUP OF INĐIJA”
October, 17. 2009

Indija, Serbia

Dizači tegova u Indiji „među javom i med snom“

„Čujem ga kadgod me put navede u Krušedol (nedaleko od Indije – primedba N. V.). ... Nije bilo te visine koju on nije mogao doseći i, ni toga sna koji on nije umeo sa tih visina ovamo dole sneti.. ... Mučio se on i da hoda kroz javu u svojim pesmama, kao i drugi, i drugih radi. ... Od naših srednjovekovnih pesnika naovamo, toliko svetlosti, toliko užarenih kolutova, toliko zrakova vezanih u snopove i složenih u krstine nikada videli nismo. Pevao je opčinjen skladom svemirskih šarova , harmonijom sfera, kako je on taj sklad svečano nazivao. Njegovo pesništvo je neprekidna pohvala sjaju, slavi i smislu tog sveopšteg sklada. ... Iz pesme u pesmu, kao neku biljurnu planinu bez podnožja, nosio je u naručju svoj zavičaj. ... Kao da u imenu (Laza- primedba N.V.) stoji zapisano da će mu pesništvo biti stalno sahranjivano, i da će stalno, u svoj svojoj svežini, vaskrsavati poput tela njegovog imenjaka iz drevne priče. I kao da u prezimenu (Kostić - primedba N.V.) stoji takođe zapisano da će mu pesništvo biti gusto posejano kostima nekoga nerođenog ognjenoga zmaja, i da će o te rasute kosti polomiti zube svi učenici pesmočatci ... Govori sa svetiljkom u svojoj sobi u Somboru, stojeći u belom odelu, nagnut nad visokim pisaćim stolom, kao nad pevnicom: beo, zapaljen stub nad zaspalom i blagoslovenom i ukletom našom ravnicom. Ustihovanim govorom svoje duše ravni beskraj oko sebe i od njega nebeske svodove gradi ...“

Vasko Popa, „Laza Kostić“

Čujem je, tu „harmoniju sportskih sfera“, kad god me put navede pored kestenova u parku pored železničke stanice. Čujem kako u krošnjama šumori neraskidiva veza dizanja tegova i mladih sportista u Indiji. Oni „među javom i med snom“ gaje ovaj sport velikom ljubavlju već 60-tak godina. I ako je neko ovaj sport pogrešno nazivao malim sportom, za sve one koji su se njime bavili sasvim izvesno tako nešto ne bi se moglo reći. Naprotiv. Ostvareni rezultati govore o njihovoj sportskoj i ljudskoj veličini. Nije bilo sportskih visina do kojih se oni nisu mogli uzdići. Toliko „užarenih kolutova zlatnih, srebrnih i bronzanih medalja, vezanih u snopove i složenih u krstine“ preko širokih grudi nikada u Indiji videli nismo. Bili su ekipni i pojedinačni prvaci države, postavljali nove rekorde a da za tako nešto nisu znali mnogi sugrađani koji su bili vezani za sport, pa čak i oni koji su imali obavezu da tako nešto znaju.

Selili su ih (gledano s ulice) iz prednje desne u prednje levu sobicu Doma omladine, potom iz sobice u predsoblje. Iz predsoblja u Domu pridodati, ubogi, domarev preuređeni stan. Iz stana u letnju rukometašku svlačionicu i atomska skloništa „Lamele“ i „Slobode“ ... „Beskrajni plavi krug. U njemu zvezda.“

„Teretana“ u kojoj su vežbali bila je bez pristojnih higijenskih uslova. U jednom njenom delu (koji su neki eufemistično nazivali svlačionica) nalazila se samo jedna česma. Sa kofom umesto lavaboja ispod. Sve je nekako zaudaralo na vlagu čijeg mirisa se i danas sećam. Uslovi za trening u toku zime bili su posebna priča. Prostor za trening nije se grejao u toku dana tako da je temperatura u „teretani“ često bila oko nula stepeni. Šipka na koju se postavljaju teretne ploče bivala je toliko hladna da su takmičari imali osećaj kako im se ona lepi za ruku. Da bi temperaturu učinili koliko toliko podnošljivom sa sportskom opremom donosili su od kuće sopstvene kalorifere. A kada su im „sekli“ struju zbog neplaćenog računa (koji su, uzgred budi rečeno, pravile „komšije“), trenirali su uz sveće i svetiljke. Stojeći i pod visokim stalkom za tegove i opterećenom šipkom, „kao nad pevnicom“, činili su, kao nekada legendarni naš pesnik Laza Kostić, čuč-partije. Dizali su se iz nižih a svaki uspon bio je „beo, zapaljen stub nad zaspalom i blagoslovenom našom“ Indijom.

Često se dešavalo da su odlasci na takmičenja bili neizvesni jer eto nije bilo novca za putovanje do „dalekog Bača i Subotice“ i „*Sombora* na kraj sveta“, ali dizači su nekako i tu pokazivali svoju snalažljivost i uspevali da proputuju od nemila do nedraga. Između Scila i Haribdi „kao neku biljnu planinu bez podnožja, nosili su u naručju svoju Indiju“. Posle završenih takmičenja na kome su postajali i prvaci države, često i sa novim državnim rekordima, bili su nagrađivani ručkom - na haubi automobila. „Prvak države – s deset dinara u džepu!“, ne jednom sam čuo njihov uzdah gorčine. I sve to nije moglo slomiti njihovu volju prema sportu i dizanju tegova. Vežbali su sa nevidjenim entuzijazmom, spartanski. „Maslinova grančica“ bila im je dovoljna za ostvarene uspehe. Veliki u pobedi, skromni u svojim zahtevima, očekivali su bolje. Kao da je u njihovom gvozdenom, željeznom imenu („Željezničar“) i kamenom prezimenu („Kamen“) još jednom oživela sudbina „imenjaka iz drevne priče“.

Verujem kao i oni sami da njihovo bolje zaista dolazi i da će grad koji promovišu svojim vrednostima u budućnosti imati mnogo više razumevanja za sve današnje i buduće predstavnike Dizača tegova. Verujem da će se posle odisejskih lutanja oni skrasiti u Hali sportova koja se gradi. Jer i oni „ustihovanim govorom svoje čestite sportske duše ravne beskraj oko sebe i od njega nebeske svodove grade ...“

Prof. Nikola Vunduk

PODACI O AUTORU

Goran (Milivoja) Krivošija rođen je 31.05.1965 godine u Indiji.

Dizanjem tegova počeo je da se bavi 1980 godine u KDT “Železničar” Indija. Prethodno se bavio i drugim sportovima: stoni tenis, tenis, atletika – bacanje kugle i odbojka.

Na prvo takmičenje u dizanju tegova izašao je aprila 1981 godine u Indiji. Kao takmičar bio je više puta juniorski i seniorski prvak Vojvodine, Srbije i Jugoslavije. Nastupao je za sledeće klubove: KDT “Železničar” Indija, OKDU “Borovo” Borovo, KDT “Crvena Zvezda” Beograd i KDTDS “Kamen” Indija.

Trenerskim poslom bavi se od 1993 godine (zvanje trenera za dizanje tegova stekao je 1996 godine). Kao trener vodio je: KDT “Železničar” Indija (1993 – 1998) i KDTDS “Kamen” Indija (od 1999 godine).

Od decembra 2005 godine član je upravnog odbora Saveza Srbije za dizanje tegova.

Zajedno sa prof. dr. Milanom Mihajlovićem, predsednikom Saveza Srbije za dizanje tegova dizajnirao je nov izgled takmičarske knjižice za dizače tegova.

ZAHVALNICA

Autor ove monografije zahvaljuje se svima koji su na ma koji način doprineli njenom publikovanju.

Najpre, zahvaljujemo se svim članovima KDTDS "Kamen" Inđija bez kojih ove knjige ne bi bilo. Potom, zahvaljujemo se svim prijateljima našeg kluba, prijateljskim klubovima dizača tegova, a posebno KDT "Železničar" Inđija.

Posebnu zahvalnost dugujemo prof. Miomiru - Mić i Maletić u, recenzentu ove knjige, na podacima i fotodokumentaciji kojima je obogaćen sadržaj ove knjige.

prof. Miomir Maletić

Takođe smo zahvalni prof. Vladanu Panković u (koji je prvi pokrenuo ideju o potrebi pisanja knjige o indijskim dizačima tegova) i Milivoju Krivošiji na pripremi (uključujući i i tehničku) rukopisa knjige za štampu.

prof. Vladan Panković

Milivoj Krivošija

NEIZMERNU ZAHVALNOST NA FINANSIJSKOJ PODRŠCI DUGUJEMO
SPONZORIMA:

Ova monografija govori o nastanku i desetogodišnjem (1999 - 2009) uspešnom radu ovenčanom nizu odličja na državnim i međunarodnim takmičenjima kluba dizača tegova i disciplina snage "Kamen" Indija. Jednim delom ona takođe predstavlja osvrt na istorijat (od sredine 50-ih godina XX veka) dizanja tegova u Indiji, odnosno, kluba dizača tegova "Železničar" Indija. Nastao, zahvaljujući neizmernom entuzijazmu, nesaumljivoj upornosti i snazi volje iskusnog takmičara i trenera Gorana Krivošije, "Kamen" je iznedrio brojne vrsne i perspektivne takmičare i zakoračio hrabro i vedro u narednu deceniju.